

OZKA POT

ORIENTIERUNG IM ZEITGESCHEHEN

Duhovna in neduhovna glasba

Zato ne bodite nerazumni, ampak spoznajte, kaj je Gospodova volja. In ne opijanajte se z vinom, v čemer je razbrzdano, temveč naj vas napolnjuje duh: nagovarjajte se s psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi, ko v svojem srcu prepevate in slavite Gospoda. V imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa se nenehno zahvaljujte Bogu Očetu za vse. (Efežanom 5, 17-20)

8. letna zbirka Št.

3
2016

Vsebina

Dragi bralec	3
Stari mož in kritika Biblije	4
Rešena iz kritike Biblije	5
Glasba – duhovna ali ne?	12
Nove pesmarice	21
Protestantizem pred koncem?	31
CGD-poročila / koledar	36
V lastnih zadevah	42

Izdajatelj:

Christlicher Gemeinde-Dienst (CGD)

Društvo za podpiranje krščanske dejavnosti in skupnosti, Pforzheim e.V.

E-majl: info@cgd-online.de

Domača stran: www.cgd-online.de

Urednik (ured. prispevki):

Dr. Lothar Gassmann

Am Waldsaum 39

D-75175 Pforzheim

Tel. (AB) 07231-66529

Fax 07231-4244067

E-majl: Logass1@t-online.de

Dom. stran: www.L-Gassmann.de

Stavek in foto: Lothar Gassmann

Slika naslovnice: König David, Jeruzalem

Naslovnica: Werner Fürstberger

Tiskarna: Druckmaxx, Blekendorf

Poslovenil: Vinko Ošlak

Za poimensko podpisane prispevke vsa-kokratni avtorji nosijo odgovornost za vsebino. Vsi prispevki v tem zvezku – če ni drugače omenjeno – so na voljo za kopiranje brez sprememb in z omembo vira, za ponatis in prevode v druge jezike. Prosimo za primerek na uredništvo. Prisrčna hvala.

CGD-osrednja pisarna

(Kolportaža, potrditve):

Thomas Ebert, Alemannenstr. 5

D-75038 Oberderdingen

Tel. 07258-295452

Fax 07258-2953200

E-majl: info@cgd-online.de

Računi za darove

Nemčija:

Sparkasse Pforzheim-Calw

Christl. Gemeinde-Dienst Pforzheim

IBAN: **DE89 6665 0085 0007 2389 67**

BIC ali SWIFT: **PZHSDE66**

Avstrija:

Raiffeisenbank Leiblachtal

Christl. Gemeinde-Dienst Pforzheim

IBAN: **AT07 3743 9000 0380 8045**

BIC: **RVVGAT2B439**

Svisujo:

Die Schweizerische Post:

Christlicher Gemeinde-Dienst Pforzheim

Verein zur Förderung christlicher Werke und Gemeinden e.V.

DE-75175 Pforzheim

IBAN: **CH32 0900 0000 6074 9747 5**

BIC: **POFICHBEXXX**

Revija OZKA POT, ki v slovenščini in esperantu izhaja v digitalni obliki, je brezplačna. Uredništvo se kljub temu zahvaljuje tistim, ki so pripravljene izdajanje podpreti s prostovoljnimi denarnimi prispevki.

CGD uživa status splošno koristne ustanove. Prostovoljni prispevki so do 20 % letnega dohodka kompenziran z davčno olajšavo. **Izvolite navesti, če darujete, svojo pošto številko in svojo „Freundesnummer“.** Najdete jo na naslovni nalepki na hrbtni strani. Prisrčna hvala!

Dragi bralci, drage bralke!

V pismu Efežanom 5,19-20 beremo: „*Naj vas napolnjuje Duh: nagovarjajte se s psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi, ko v svojem srcu prepevate in slavite Gospoda. V imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa se nenehoma zahvaljujte Bogu Očetu za vse.*“

Danes v krščanskih skupnostih veliko diskutirajo o glasbi. Kako se duhovna in neduhovna glasba razlikujeta med seboj?

Duhovna glasba (npr. pri petju) slavi troedinega Boga tako s svojim besedilom, kakor tudi z melodijo, ritmom in harmonijo (prim. Psalm 145-150). – Neduhovna glasba pa slavi stvari tega sveta in človeka.

Duhovna glasba občutljivo poudarja duhovno besedilo in ga prekriva ne s premočno glasnostjo ali drugim neprimernim aranžmanom (prim. 1 Korinčanom 14,7-9). – Neduhovna glasba prekriva duhovno besedilo, kolikor tako sploh obstaja, in odvaja od njegove vsebine.

Duhovna glasba je sestavljena iz uravnotežene združenosti melodije, harmonije in ritma in tako govori človeku v njegovi celoti iz duha (besedilo), duše (Melodija in harmonija) in telesa (ritem). Primerjaj: Efežanom 5,19; Kološanom 3,16-17). – Neduhovna glasba govori le delnemu vidiku človeka, predvsem duši ali telesu.

Duhovna glasba nikoli ne poskuša s človekom manipulirati, recimo tako, da bi ga metala v trans in ekstazo in da bi izključevala njegov razum (prim. 1 Peter 5,8). – Neduhovna glasba pa poskuša dosegati prav ta cilj – in v najslabšem primeru – zaslužniti človeka pod demonske moči.

Duhovna glasba spodbuja človeka, da hvali Boga in se spokori in čisti svoje srce (prim. 1 Korinčanom 6,18-20). – Neduhovna glasba vodi človeka k njegovemu jazu, poželjivosti in nečistosti.

Zelo natanko preverimo, kakšne vrste glasbe poslišamo v svojih skupnostih! Ali nas privlači takšna glasba in nas odvaja od živega, svetega Boga, nazaj v svet – ali pa nas pelje h globljemu, bolj osebnemu premišljanju? Naj vas Bog blagoslovi in varuje!

Vaš Lothar Gassmann

Stari mož ...
in kritika Biblije

Biblija je Božja beseda nam ljudem. Biblija je dragocen zaklad. Informira nas o času in večnosti. Pravi nam, kaj je Božja volja. Poroča o začetku stvarjenja in o koncu tega sveta. Poučuje nas o življenju in smrti. Po Bibliji vemo, da se Bog nikoli ni začel, da je vedno bil in večno bo. Izpričuje nam našo izgubljenost in našo rešitev po Jezusu Kristusu. Biblija je duh in življenje. Je edina resnica. Nobena druga knjiga ji ni enaka. Božja beseda je kakor ogenj, kakor kladivo, ki razbije skalo. Božja beseda je luč naši nogi in luč na naši poti. Nebo in zemlja bosta prešla, Božja beseda ostane na veke.

Stari mož je žalosten, kadar kdo oporeka, da je Božja beseda resnica. Staremu možu je žal, če kdo trdi, da Biblija danes ni več zavezujoča za vse ljudi. Na takšne trditve naleti stari mož žal na vsakem koraku.

»Biblija ne reče, kar meni, in ne meni, kar reče.« »Božje besede ne smemo jemati za eno s črkami v Bibliji.« »Biblija je nejasna, nihče ne more z gotovostjo reči, kaj hoče.« »Vsako razlaganje Biblije je relativno in pogojeno s časom, pač glede na kulturno ozadje.« »Biblija ni Božja beseda, pač pa vsebuje Božjo besedo.

Starega moža potre, ko se zmotljivi ljudje narede za sodnike nad Božjo besedo. Kritizirajo Biblijo. Mnoge stvari vidijo čisto drugače. Ta drža ni niti nova niti sodobna. Kritika Biblije je skoraj tako stara kakor človeštvo. »Je Bog res rekel?« Od prvega greha sodi to k človeškemu bistvu, da se zoperstavlja Bogu. Človek nasprotuje volji Boga in dvomi v njegovo resničnost. Danes običajna zgodovinsko-kritična metoda pri razlaganju Biblije ne dovoljuje nikakršne zmerne uporabe. Kdor ji ponudi mezinec, od tega vzame celo roko. Tu niso dovoljeni nobeni kompromisi. Le nekaj kvasu prekvasi vse testo.

Rolf Müller, Wilkau-Hasslau

Rešena iz močvirja kritike Biblije

Življenjsko pričevanje nekdanje študentke teologije Anite Kupfermann

Urednikova pripomba: Dragi bralci, ali se kdaj čudite temu, da v številnih cerkvah in svobodnih cerkvah vlada tolikšna nevera? To je povezano z zgodovinsko-kritično šolanostjo teologov. Prav to, kar opisuje gospa Kupfermann, sem sam doživljal med študijem teologije – z eno samo razliko, da je bil Bog milosten in mi je vero obvaroval tudi med študijem na biblično-kritični univerzi. Če tu pokažemo na nekatere zle sadove biblične kritike, potem samo, da strup poimenujemo kot strup, ki je razpršen na številnih izobraževalnih krajih po nadutosti padlega človekovega razuma. Vse argumente biblične kritike je mogoče zlahka zavrnil (glej npr. literaturo, navedeno na koncu članka!).

Imenujem se Anita Kupfermann, in rada bi vam poročala o svojih izkušnjah, ki sem jih naredila med svojim študijem teologije. Ta majhna, a poštena življenjska slika naj bi bila za vas tako svarilo, kakor tudi opogumljenje. Svareč bi rada pripovedovala o tem, kako je

tako imenovana »zgodovinsko-kritična biblična znanost« vplivala na moje versko razmerje do Boga in je tako negativno vplivala tudi na moje celotno življenje. Opogumiti pa želi moje poročilo s tem, da polna radosti in hvaležnosti lahko poročam, kako me je Gospod Jezus Kristus še v mojem študijskem času ozdravil moje nevere in me poklical v čudovito hojo za njim. Upam in molim, da bi se sveti Bog po teh vrsticah oslavlil in bi ljudje bili opogumljeni za to, da

bi Božji besedi podarili svoje polno zaupanje.

Čas mojega bibličnega šolanja in zgodovinsko-kritična metoda

Po vzgoji v hiši mojih staršev sem se že zgodaj seznanila z vsebinami krščanskega verovanja. Redno sem obiskovala božje službe za otroke in sem se tako s štirinajstimi leti dala krstiti. Dobrih deset let pozneje sem med svojim delom kot vzgojiteljica začutila močno željo, da bi si vzela smiselni čas prostosti. Bilo mi je pomembno, da sem se posvečala Božji besedi in da sem premišljevala o svojem verskem življenju. Kajti čeprav sem se dala krstiti, sem opazila, da mi je bila Biblija tuja in da sem pogrešala živ odnos z Bogom. Hrepenela sem po tem, da bi v svoji veri rasla, in hotela sem se naučiti globlje razumeti, kaj pomeni, če živiš kot kristjan.

Tako sem se odločila za to, da obiskujem desetmesečno biblično šolo. Meseci, ki so bili pred menoj, moje tolikšno upanje, naj bi mi pomagali dalje v mojem verskem življenju.

Že kar na začetku časa mojega bibličnega šolanja sem bila soočena z »zgodovinsko-kritično metodo«. Ta metoda je vsakodnevni način dela na nemških univerzah oziroma redkih visokih šolah svobodnih cerkva za razlaganje bibličnih besedil. Biblije pri tem ne razumejo več kot od Boga navdihnjenega Svetega pisma, pač pa kot človeško delo, ki si samo oporeka in je polno napak, ki ga je treba kakor vsako drugo knjigo svetovne literature kritično preverjati. Ta način dela z bibličnimi besedili pelje najprej do odvzeta biblične zgodovinskosti. To pomeni, da se znajde pod vprašajem zgodovinska zanesljivost bibličnih poročil. Skratka, večina stvari, o katerih Biblija poroča, naj bi se nikoli tako ne zgodila.

Na primeru nekega primera bi rada pokazala, kako ta zgodovinsko-kritična metoda dela. Čas nastanka evangelija po Marku je preložen na čas po letu 70 po Kr., oziroma je datiran nekaj pozneje, in sicer iz naslednjega razloga: kritično biblično raziskovanje kategorično izključuje, da bi Kristus mogel vnaprej videti prihodnost. Ta evangelij pa poroča o tem, da je Jezus napovedal razdejanje templja. V letu 70 po Kr. so se Kristusove besede dobesedno uresničile; Rimljani so jeruzalemski tempelj scela porušili. Večji del kritičnih raziskovalcev pa je zdaj mnenja, da gre tu za nepristno prerokovanje (*vaticinium ex eventu*). Izhajajo iz tega, da je prišlo do napovedi razdejanja templja šele naknadno, torej naj bi bilo 70 let po Kristusu položeno v usta. S tem učvrščenim in nevernim razumevanjem je ocenjeno celotno Sveto pismo in so nazadnje postavljena pod vprašaj skoraj vsa njegova poročila.

Da bi lažje razumeli, kakšni so rezultati sodobnega biblično-kritičnega raziskovanja, naj navedem nekaj izsledkov:

- Adam in Eva naj tako nikoli ne bi obstajala, temveč naj bi bila le literarni simbol za vse človeštvo. Tako naj se tudi prvi greh ne bi primeril.
- Noe s svojo barko naj bi bil legenda in nikakršno resnično dogajanje.
- Petero Mojzesovih knjig naj bi ne bilo napisano od Mojzesa, ampak namesto tega od vsaj treh piscev, ki naj bi delali na tem besedilu v dolgem časovnem razdobju in naj bi si celo protislovno oporekali.
- Deset zapovedi naj ne bi bilo prejetih od Boga, ampak naj bi nastale v daljšem procesu rasti (veliko po Mojzesu).
- Osvajalne vojne, kakor so npr. opisane v Jozuetovi knjigi, naj se nikoli ne bi dogajale.
- Jezusove besede in dejanja v evangelijih naj bi bile često izmišljene od poznejših kristjanov in položene Jezusu v usta oz. mu bile pripisane.

Veliko tega torej, o čemer evangeliji poročajo, naj bi bilo, zgodovinsko gledano, fikcija. Tako npr. naj Jezus nikoli ne bi nič rekel o svoji smrti, kaj šele o svojem vstajenju. Tudi, da je Božji Sin ali Kristus, naj bi si izmislili pozneje. Poleg tega naj bi nikoli ne imel namena, da bi ustanovil skupnost ali da bi dosegel pogane.

- Pavel naj bi ne bil pisec novozaveznih pisem Kološanom in Efežanom, 2. pisma Tesaloničanom, 1. in 2. pisma Timoteju, kakor tudi pisma Titu, in tudi Peter naj bi ne pisal Petrovih pisem itd.

To je le nekaj od neštevilnih primerov. Rezultati zgodovinsko-kritičnega pristopa k Bibliji mi v biblični šoli in še posebej med mojim poznejšim študijem niso bili le predstavljeni (da bi vedela, da taki pogledi obstajajo), temveč so jih moji docenti zastopali in jih s prepričanjem podajali. Pod vplivom tega nauka mi je bila verodostojnost Biblije vse bolj vprašljiva. Vedno bolj prepričljiva se mi je zdela misel, da Biblija ne podaja nezmotne Božje besede, temveč podaja nekak nabor človeških in tako zmotnih misli o »Bogu in svetu«.

Za vsako osebo in vsak dogodek v Bibliji je bil zdaj postavljen masten vprašaj. Poleg mojega novega »spoznanja«, da večina bibličnih pripovedi ne daje resničnih, to je zgodovinskih danosti, so bila tako postavljena pod vprašaj tudi moja etična načela. V biblični šoli smo se pogovarjali o raznih temah (homoseksualnosti, predzakonskih spolnih odnosih itd.) in smo se vpraševali, ali ne bi bilo mogoče vse to imeti za neproblematično. Skratka, vse bolj sem čutila, kako se mi vtihotapljuje vse močnejši dvomi o krščanski veri in Bibliji.

Neko vprašanje se mi je še posebej vse bolj vsiljevalo: Če vse to pravzaprav ne drži, kakor je napisano, kaj potem še lahko verujem? Moja skepsa do krščanstva je zares rastla, ko smo pri pouku intenzivno obravnavali druga verstva. Padla sem v globoko in trajno versko krizo in sem resno premisljala svoje krščanstvo odložiti. Učitelji moje biblične šole so bili tako gotovi vase, da bi bilo zame dobro le, če bi svoj stari temelj vere dobro premislila in ga »dekonstruirala«, da bi tako prišla do novega, »reflektiranega, pogumnega in odraslega verovanja«. To so bili njihovi pozitivni nameni glede mojega življenja, in iskreno sem upala, da utegnejo imeti prav.

Moj čas na teološkem seminarju

Po koncu teh desetih mesecev sem se za leto dni najprej vrnila v svoj prejšnji poklic. Vendar pa sem se igrala z mislijo, da bi svoje izobraževanje nadaljevala. In ker so me še naprej zaposlovala neodgovorjena vprašanja biblične kritike, se mi je zdelo prav, da začnem študij teologije. Poleg tega mi je izredno bila všeč misel, da bi postala pastorinja,

in tako sem v letu 2007 začela s svojim študijem teologije na Visoki strokovni šoli Zveze svobodnih evangelijskih skupnosti.

Vendar pa nisem doživela kakega poklica po Bogu, čeprav sem se poskušala sama v to prepričati. Govorila sem o teh svojih mislih s številnimi ljudmi, ne pa z Bogom samim. Medtem se nisem več branila pred biblično-kritičnim mišljenjem, saj sem bila z marsikakšnim rezultatom zgodovinsko-kritičnega raziskovanja seznanjena že iz časa svoje biblične šole. Biblična kritika med študijem pa je dobivala še nadaljnji vedno večji obseg. Tako se spominjam, kako je npr. neki docent zapustil predavalnico in med vrati rekel: »Jutri ubijemo Mojzesa.« S tem je menil, da naj bi naslednjega dne izvedeli, da Mojzesa, kakor ga opisuje Biblija, zgodovinsko vendar nikoli ni bilo.

Vedno znova sem se učila, da so številne starozavezne pripovedi miti in legende, ki jih je komaj mogoče povezovati z zgodovinsko resničnostjo, in da se je judovsko čaščenje Boga (tempelj, bogoslužje, verski prazniki, zapovedi itd.) v največji meri zgledovalo pri verskem okolju okoli Izraela. Biblična besedila naj bi bila mnoga stoletja pozneje dopolnjena od raznih neznanih piscev, spreminjana in zavestno manipulirana (predrugačena). Zato naj bi prišlo tudi do številnih protislovij (napetosti) v Bibliji. Biblična kritika pridobiva, je jo le kdaj dopustimo, določeno lastno dinamiko in kakor lavina prekrije vse verske vsebine, dokler ne odpade še zadnja sled verske gotovosti.

Mnoge študente sem slišala reči, da vidijo ta spoznanja »znanosti« kot obogatitev – tudi sama sem tedaj to tako dojemala oz. sem se o tem prepričevala, da tako je. V resnici pa sem potem žela grenke sadove svojega novega »odraslega verovanja«. Proti koncu drugega semestra sem se čisto zavestno odločila, da odložim Biblijo kot povsem neverodostojen dokument, in sem jo uvrstila na spodnjo polico svoje omare, da bi jo tako odstranila od svojega vidnega polja. Nobene potrebe nisem imela, da bi še kaj iz nje brala, kaj šele, da bi po njenih izrekih živel. Nisem več molila in sem opustila tudi to, da bi Boga prosila za kakršno koli obliko modrosti in pomoči. Vse preveč samogotova mi je bila moja kritična drža.

Čeprav v svoji notranjosti nisem imela z Bogom nobene povezave več, ali z njegovo besedo, sem se na zunaj še vedno kazala kot bodoča pastorinja; pridigala sem in se kazala pobožno, vsaj v skupnosti. Med svojimi kolegi pa se nisem zadrževala; na žurih sem se vse bolj opijala in izgubljala strah pred laganjem in varanjem. V vse večje zadovoljstvo mi je bilo zabavljati čez druge kolege. Pri tem so mi bili trn v peti prav tisti mladeniči, ki so še naprej poklanjali Svetemu pismu vso svojo vero. V mojem semestru je obstajal majhen krog, ki se je tudi med predavanji zavzemal za verodostojnost Biblije. Mene in druge kolege je to močno motilo, zaradi česar smo čeznje hudo zabavljali. Pri vsem tem

pa nisem čutila niti najmanjše stiske vesti. Že davno sem vrgla čez krov strah Božji ali tudi kar strah pred večno kaznijo. Svarilne besede Pisma so mi bile brez pomena.

V tistem času sem se po neki prireditvi naše skupnosti zaupala tujemu evangelistu in ga prosila, da bi zame molil. Zahrepenela sem po tem, da bi imela resnično razmerje z Bogom, a da bi za to prosila sama, tega nisem zmogla. Bilo mi je, kakor da sem izgubil vsako sposobnost moliti.

Moj življenjski preobrat

Nekaj tednov pozneje naj bi bila priprošnja tega evangelista uslišana. Na dan 6. decembra 2008 mi je Gospod odprl oči, in spoznala sem svojo veliko krivdo, kakor tudi svoje brezbožno življenje. Sprožilni moment za ta uvid je bil javni polemični govor nekega docenta v seminarju, ki ga je imel v okviru filmskega večera. Ta govor se je norčeval predvsem iz teh, ki so še verovali v besedo Biblije. Eden sramočenih, ki je bil tudi v mojem semestru, je sedel tik pred menoj in je mirno prenašal te besede. Na koncu sem ga nagovorila, in zagotovil mi je, da se svoje vere ne sramuje. Njegov notranji mir in njegova verska gotovost sta me pripravila do premišljanja. Vprašala sem se tudi, kako bodo drugi sramočeni »Bibliji zvesti«, ki so jih preprosto imenovali »fundamentalci«, reagirali. V moje veliko začudenje se niso dali speljati v bojkot pouka. Namesto tega so prišli, kakor so prihajali vsak dan, k skupni molitvi in so molili tudi za zasramovalce in za ves seminar.

Spoznala sem, da je Gospod njihov ščit in da imajo čvrsto vero. V Bibliji je pisano, da kristjani ne živijo več za samega sebe, ampak za tega, ki je zanje umrl. Pri teh mladih moških iz svojega semestra sem lahko spoznala, da so bili po Božji milosti usposobljeni za to, da niso branili lastne pravice in ugleda. Tega v tisti situaciji nisem dojela kot »normalno«, ampak kot zelo impresivno. Svoja ponižanja so lahko odložili pri Kristusu in tako jeza in maščevalnost nista imeli prostora.

Po vseh teh dogodkih in vtisih, ki mi niso dali miru, sem se čez božične praznike odpeljala domov k svoji družini in tu še bolj spoznala, kako sem s svojo biblično-kritično življenjsko naravnanoostjo zatajila Boga. Zatajila sem Božjo besedo, prezirala Božjo milost in zabavljala nad Božjimi služabniki. Predvsem pa je dejstvo, da sem se imenovala kristjanka in sem vendar zaničevala Kristusovo spravno daritev, kar sem spoznala kot nepredstavljivo zmoto. V tistih dneh sem padla v jok in veliko obžalovala; v molitvi sem iskala Boga in sem smela izkusiti njegovo odpuščanje. Z veselim srcem sem si omislila novo Biblijo in začela v njej vneto prebirati – vse do današnjega dne s tem nisem prenehala v polnosti radosti. Klicala sem ime Jezusa Kristusa in se ponižala pred njim. Kristusu sem zaupala svoje življenje in mu govorila, da odslej verujem njegovi besedi – ne glede na to, koliko vprašanj se mi bo še oglasilo.

Nimam na vse odgovora, vendar imam v srcu polno gotovost, da je Sveto pismo navdihnjeno od Boga in da je Biblija v sebi neprotislovna in brez napak v tem, kar uči. Zahvaljujem se Gospodu, svojemu Bogu, iz vsega srca, za njegovo suvereno milost nad mojim življenjem, kakor tudi za spoznanje svojih grehov in odpuščanje, ki mi ga je podaril. Bog je moje življenje bogato obdaril, jaz pa lahko po njegovi milosti verujem, da je njegova beseda popolna resnica (Jn 17,17). Tako lepo je, verjeti preprosto kot otrok, in danes odlagam vse dvome »znanstvenih spoznanj« na stran, ki kritizirajo verodostojnost Biblije. Od tedaj najdem v Kristusu, kakor ga razodeva Pismo, vse zaklade modrosti in spoznanja.

Podarimo vendar našemu Gospodu in Odrešeniku svoje zaupanje; zanesljivo vem, da bo to blagoslovil. Molim h Gospodu, da bi bili obvarovani pred nevero in da bi bilo vaše zaupanje v Boga in njegovo besedo okrepljeno.

Pripombe

Z ozirom na izčrpnije informacije priporočam naslednje knjige prof. dr. theol. Ete Linnemann, ki se je kot nekdanja Bultmannova učenka in profesorica zgodovinsko-kritične teologije v napredujoči starosti spreobrnila in se v starosti 60 let še odpravila na misijonsko polje. Umrla je v letu 2009. Nekaj dni pred njeno smrtjo sem imela veliko veselje s tem, da sem lahko z njo govorila po telefonu. Skupaj sva se veselili nad najinim skupnim Rešenikom. On je vreden – vreden zaupanja. Tu so podatki treh njenih knjig:

Original oder Fälschung. Historisch-kritische Theologie im Licht der Bibel, Bielefeld: CLV, 2010, 4. Auflage

Die Bibel oder die Bibelkritik? Nürnberg: VTR, 2007

Bibelkritik auf dem Prüfstand, Nürnberg: VTR, 1999, 2. Auflage

Kontakt: an.kupfermann@googlemail.com

Šest temeljnih predavanj (ne pridig!)

prof. dr. theol. Ete Linnemann

(1926-2009),

ki jih je imela na naše vabilo pri tedanjem

svetopisemskem seminarju v Bad Wildbadu

in so posneta na eni sami zgoščenki MP3-CD pod naslovom:

KRITIK DER BIBELKRITIK

in jih je mogoče naročiti pri uredništvu časopisa

Der schmale Weg / Ozka pot / La Mallargà Vojo.

Trajanje: 6 ur. Cena 8,80 Euro + porto.

Naslovi tem:

Von der Bibelkritikerin zum Kind Gottes
Bibelkritik – Wissenschaft oder Manipulation?
Gibt es Pseudoepigraphen?
Wer schrieb den Hebräerbrief?
Das falsche Fundament der historisch-kritischen Methode

Duhovna in neduhovna glasba

Izpod peresa kantorja in docenta v stari glasbeni šoli a.D. Adolfa Graula, Gunningen

Ured. opomba: Ta sestavek ni preprost za branje, a kdor se je pripravljen potruditi, da ga temeljito preštudira, bo imel od tega bogat duhovni dobiček.

Na podlagi številnih mnenjskih razlik o uporabi modne popularne glasbe za duhovne cilje krščanskih skupnosti smo imeli v preteklih letih že boleče razkole v skupnostih. Tu objavljena obravnava naj bi zato osvetlila načine delovanja moderne popularne glasbe in njenih stilnih značilnosti z ozirom na uporabnost v krščanskih skupnostih in njihovih duhovnih ciljev na osnovi bibličnih in empiričnih znanstvenih raziskav in rezultatov, da bi tako pokazala objektivne kriterije.

Glasba v Kristusovi skupnosti je bila izvorno povsem besedno usmerjena

Odkar obstajajo krščanske skupnosti, obstajajo tudi oblike čaščenja Boga v teh skupnostih. Razvoj krščanskih izraznih oblik čaščenja Boga je bil izvorno povsem *besedno usmerjen*. Nadaljnji razvoj je šel od govorenih molitev nazadnje prek poetičnih jezikovnih oblik, kakor so nam npr. dane s psalmi. Tu se je že razvila posebna oblika judovske besedne deklamacije s tim. »parallelismus membrorum« kot posebne poetično okrepljene izrazne kvalitete besedilne izreke. Iz glasovne pridvignjenosti jezika so se nazadnje razvile – v določeni meri s tonalno požlahtnitvijo – liturgične pesemske oblike in

duhovne pesmi, ki pa so vedno *služile* kot umetniško sredstvo izrazne okrepitve za čustveno poglobitev duhovnih podajanj besedila. Glasbeno-zgodovinski nadaljnji razvoj samostojnih glasbenih oblik je vodil skozi stoletja nazadnje do velikega kopičenja kompozicijskih oblik cerkvene glasbe, kakor jih poznamo iz obsežne tradicionalne cerkvene glasbe, do stilne pestrosti vseh drugih glasbenih oblik našega stoletja.

Če zdaj vso polnost glasbenih kompozicij, vključno z vsemi najsodobnejšimi slogovnimi usmeritvami, ki jih danes uporabljajo v krščanskih skupnostih za slavljenje Boga, presodimo po kriterijih, ki nam jih posreduje po svoji besedi Bog sam, lahko kmalu ugotovimo, kako res mnoge skladbe, ki danes zazvene v krščanskih skupščinah, nikakor ne ustrezajo tem *bibličnim* kriterijem, ki so nam sporočeni po zadevnih izrekih Svetega pisma.

Ali lahko glasba služi duhovnim ciljem krščanskih skupnosti?

Kakšne značilnosti naj torej ima slavilna glasba, da bi ustrezala predstavam našega Gospoda in bi tudi mogla služiti duhovnemu izgrajevanju njegove skupnosti? Ali bi sploh mogle glasbene tvorbe služiti čaščenju našega Gospoda? Ali ne bi bilo bolj smiselno, če bi oblike čaščenja omejili na jezikovne formulacije, da tako ne bi zapadali nevarnosti, da po glasbenih strukturah, ki jih pridajamo besedilom, poslušalca zgolj odvajali stran od duhovnega besednega sporočila? Številna glasbena dela imajo, kakor je znano, tudi delovanje očaranja in lahko poslušalca že zgolj z močjo glasbenega izžarevanja tako prevzamejo, da samo sporočilo, ki naj bi mu služila, stopi v ozadje in je za poslušalca lahko odeta v meglo.

Jasno, da imamo iz izročila tradicionalne cerkvene glasbe zelo številne dobro primerna zborovska dela, oratorije, kantate in odlične samospeve, ki v svoji duhovni usmeritvi resnično ustrezajo tudi bibličnim kriterijem. V evangelijskih svobodnih cerkvah pa žal le redkokdaj slišimo kaj iz te bogate ponudbe besedno usmerjene cerkvene glasbe, recimo kakšnega Heinricha Schütza, Melchiorja Francka ali Johanna Sebastian Bacha, čigar koralni že sami pomenijo zlato zakladnico za zборе v skupnostih, ki se ozirajo po duhovno usmerjeni slavilni glasbi. A v psalmu 98 so kristjani nazadnje vabljeni tudi k prepevanju novih pesmi in tako poleg preizkušenega pesemskega bogastva pričakujemo tudi novo zložene pesmi iz našega časa.

Za današnjo prakso v skupnostih je glede velike ponudbe novih pesmi pomembno, po kakšnih kriterijih je lahko sprejeta ustrezna izbira. Mnoga vsekakor primerna besedila so danes vstavljena v zelo različne glasbene slogovne zvrsti, ki morda uporabljajo tudi profana svetna glasbena slogovna sredstva s področja plesne, zabavne, diskotečne, popularne in celo tehnične glasbe. Za tim. »krščanski rock« celo konsekvntno uporabljajo te svetne slogovne elemente, tako da razen besedila ni več nobene razlike med cerkveno in svetno glasbo rocka.

Uporaba svetnih slogovnih sredstev je največkrat utemeljena s tem, da morajo z dobrim misijonskim namenom ljudem sveta, ki so daleč od vere, ponuditi svetopisemsko sporočilo evangelija v glasbeni embalaži njihovega okusa, da bi tako svetopisemska besedilna vsebina postala bolj privlačna tudi za te ljudi. K temu je treba prišteti še dejstvo, da so široke plasti naše mladine z neprestanim poslušanjem teh stilnih zvrsti ne le v diskotekah, ampak še posebej po javnih občilih, od radia in televizije do nosilcev tonskega zapisa v tem času postale v taki meri pogojene na specifične značilnosti popularne in

diskotečne glasbe, da glasbena senzibilnost za naraven glasbeni ritem po vzoru organskih procesov (srčnega utripa, krvnega utripa, dihanja) bolj in bolj krni.

Voditelji skupnosti sami na vodstvenih mestih zastopajo mnenje, da je vsaka glasba glede na njeno uporabnost v krščanskih skupnostih in njihovih zastavljenih ciljih brez pomislekov uporabna. Saj naj bi šlo nazadnje le vprašanje glasbenega okusa in glasbene predizobrazbe vsakokratnih poslušalcev, saj naj bi bila glasba sama po sebi etično nevtralna. Kontroverze o »za« in »proti«, ko gre za »krščansko rokovsko in popularno glasbo«, še vedno razvnamajo razpoloženje mnogih kristjanov. Jasno, da obstajajo tudi javno izrečena stališča tako v smislu obrambe in priporočanja rokovske in popularne glasbe za kristjane, kakor tudi kritična stališča zoper uporabo te moderne slogovne zvrsti modne popularne glasbe.

Svareči glasovi zoper uporabo rokovske in popularne glasbe

Izkušeni evangelist in dušni oskrbnik Heinrich Kemner piše o svojih izkušnjah z moderno rokovsko in popularno glasbo ob evangelizacijah:

»Če si ogledamo evangelijski prostor danes, se zdi preverjanje raznih glasbenih možnosti nujno. Še bolj kakor danes je bila pred leti nekakšna psihodelična glasba tudi ob oznanjevanju nekakšno spodnašanje. Z veliko hrupa in često ob nezaslišani hektičnosti so poskušali z določenimi glasbenimi načini evangelijsko polje tako določiti, da je bil mlad človek pod določenim učinkom. Sam sem doživljal evangelizacije, pri katerih je ta ali oni glasbeni team z nezaslišano kuliso hrupa hektično udarjal v mlade. Sam sem lahko to glasbo prestajal le s pomočjo molitve in sem se često znašel v nevarnosti, da bi izgubil vstop do svojega nagovora, ali še več, v nevarnost, da bi zapravil oznanjevanje zaradi glasbenega vtisa.

Tudi če utegne tako biti, da glasba določene skupine najprej nagovori človekova naravna hrepenenja in upanja in morda tudi prebudi neposrednost užitka v poslušanju, pa je prav tako dobro, da poznamo meje te glasbe in jih upoštevamo. Brez dvoma namreč lahko postane tudi nevarna. Po nekem takem nagovoru sem, vedno v moji službi skupnosti, tako glasbo vedno prepovedal, ker se je izkazalo, da skoraj vedno zapre klic k skrbi za dušo. Mladi ljudje so mi izpričali, da so pod vplivom te glasbe odložili spreobrnjenje. Tako je njena zasluga le medvedja usluga.

V našem rehabilitacijskem centru smo naleteli na najboljšo korekturo pri mladih ljudeh, ki so v tej glasbi iskali svojo sanjsko deželo in nazadnje našli puščavo. Često se mi zdi, da nam ti mladi ljudje, če so sredi ozdravljenja, z nezaslišano jasnostjo lahko govorijo o tej

mejni nevarnosti. Takoj začutijo, kdaj se vključi sovražnikov boben. Ko smo pred leti naredili poskus z mladino, ki je zapadla vrtincu grešnosti, da bi jo s to glasbo privabili, je bilo prav značilno, ko nam je mlad moški, ki se je priznaval k svetu, očital, da se na nepristen način skušamo prilagoditi njihovi resničnosti. Morali smo se vdati pred temi argumenti in spoznati, kako ostro uho ima svet okoli nas za prepoznavanje meje naše verske resničnosti v odnosu na glasbo. Zato je nujno, da se pri vsej naši mladinski evangelizaciji natanko zavedamo, kako glasba, ki ovira polno moč oznanjevanja ali ga sploh odpravlja, za nas ni sprejemljiva.» (Iz Bundesblatt des Evangelischen Sängerbundes Juli-Sept. 76).

Problem prenosa svetne popularne glasbe v skupnost

Naša današnja popularna glasba je predvsem emocionalno prežeta s svetnim duhom časa in njegovimi modnimi pojavi, ki je ni mogoče dati prenesti na raven duhovnega sporočila.

Na žalost ljudje danes pri tem tudi pozabljajo, kako so nekateri zgodovinski primeri (npr. Luthrov izbor melodij) povsem *premišljen izbor določenih* ljudskih melodij, kjer je šlo za tektonsko nadgradnjo v strukturi melodije s *primernimi* emocionalnimi izraznimi kvaliteta, dopuščali novo druženje melodij z duhovnimi besedili. Poleg tega pa *tedaj* še ni bilo odločilne razlike v slogovnih zvrsteh, ki jih moramo danes razlikovati med:

1. *tim. zabavno, plesno in diskotečno glasbo, in*
2. *tim. resno, umetniško in koncertno glasbo, torej področjem klasične glasbene literature, in*
3. *tradicionalno ljudsko glasbo.*

Glasba vedno učinkuje. Lahko pa ugotovimo, da je lahko način tega učinkovanja zelo različen. Bistveno razlikujemo med tremi načini glasbene percepcije, ki pa kajpada nastopajo tudi v mešanih oblikah:

1. Motorično refleksiven način poslušanja, ki je posebej močno naravnano na predvsem motorično prežete glasbene strukture, kakor je to npr. pri rokovski in še posebej tehnični glasbi.
2. Strukturni način poslušanja, pri katerem predvsem gre zauživanje zunanje umetniške oblikovne gradnje v kompoziciji.

3. Emocionalno-asociativen način recepcije, kjer se posebej vključujejo občutja, ki so lahko obdana s situacijskimi spomini. To imamo npr. tudi pri glasbenih strukturah, katerih uporabljeni stilistični glasbeni elementi prihajajo do izraza pri diskotečnih prireditvah, naravno, vedno tudi povezano z asociacijami na svetni diskotečni življenjski ravni.

Katere življenjske drže in stanja zavesti Bog od nas pričakuje?

Opazujmo glede na to nekatere Božje izreke, iz katerih izhaja, kako si želi notranje drže ljudi do njega. Obljublja, da bo blagoslovil vse ljudi, ki zavzamejo do njega pravilno notranjo držo in jo širijo. Ne pozabimo, da nazadnje nismo *mi* tisti, ki bi sebi in drugim lahko podelili resničen *duhovni* blagoslov. Vedno smo odvisni od delovanja Boga po Svetem Duhu. Samo pod vodstvom Božjega Duha smo, kakor je znano, sposobni njegovo besedo sploh prav doumeti (1 Kor 2,10-14). *Tako preverimo, ali glasba, ki je v naših skupnostih v rabi, in pesmi, izžarevajo občutenje, ki lahko uglesi poslušalce na življenjsko držo, ki ustreza Božjim željam in predstavam.*

Naslednje svetopisemske vrstice recimo jasno izrekajo, katere temeljne naravnosti naše življenjske drže Bog od nas pričakuje:

1. Zahteva po treznosti in čuječnosti.

V nasprotju s temi Božjimi pričakovanji so često uporabljene glasbene strukture iz psihodelično učinkujočih glasbenih zvrsti iz popularne glasbe, tja do ponavljajočih se struktur, ki spodbujajo pogrezanje v trans iz tehničnih glasbenih stilov, skupaj s krščanskimi besedili oznanjevanja, s čimer preprečujejo spoštovanje naslednjih zapovedi in naročil:

Marko 13,37: »Kar pravim vam, pravim vsem: Bodite budni!«

Matej 26,41: »Bedito in molite, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabo.«

Luka 21,36: »Zat bedito in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«

1 Tesaloničanom 5,6: »Zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni!«

1 Tesaloničanom 5,8: »Mi, ki pripadamo dnevu, pa bodimo trezni: oblecimo si oklep vere in ljubezni, za čelado pa upanje odrešenja.«

2 Timoteju 2,26: »... se spet streznili in rešili iz zanke hudiča. Ta jih je namreč ujel, da bi v njih uresničeval svojo voljo.«

2. Odklonitev vseh čutnih nagnjenj do ponudb užitkov protibiblično usmerjenega sveta.

Čeprav tipični izrazni gradbeni kamenčki modne popularne glasbe v skladu z njihovo izvorno uporabo služijo spodbujanju svetne zabave in čustveno izžarevajo njene življenjske drže, pa jih pogosto uporabljajo v krščanskih skupnostih naslednjim navodilom navkljub:

Titu 2,11 in 12: »Razodela se je namreč Božja milost, ki rešuje vse ljudi.«

Rimljanom 12,2: »In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno.«

1 Janez 2,15-17: »Ne ljubite sveta in tudi ne tistega, kar je v svetu! Če kdo ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni, kajti vse, kar je v svetu – poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja – ni od Očeta, ampak od sveta. Svet in njegovo poželenje mineta, kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostane vekomaj.«

3. Zaželene življenjske drže v sklad z naslednjimi svetopisemskimi vrsticami v splošnih značilnostih učinkovanja rokovskih in popularnih glasbenih zvrsti ne najdejo podpore, temveč jih te izpodrivajo.

Kološanom 3,12: »Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost.«

Psalom 118,21: »Zahvaljujem se ti, ker si me uslišal in si mi bil v rešitev.«

Filipljanom 2,3: »Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavoheleja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.«

1 Petrovo 5,5: »Prav tako mlajši, podredite se starejšim. V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v ponižnost, ker Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost.«

Psalom 37,7: »Bodi miren pred GOSPODOM, zaupaj se mu; ne huduj se nad tistim, ki mu pot uspeva, nad možem, ki dela hudobne načrte.«

Psalom 34,9: »Okusite in glejte, kako dober je GOSPOD. Blagor možu, ki se zateka k njemu!«

Zaharija 2,17: »Umolknite, vse meso, pred GOSPODOM, kajti vzdiguje se iz svojega svetega bivališča!«

1 Tesaloničanom 4,11: »Prizadevajte si živeti v tišini, skrbeti za svoja opravila in delati s svojimi rokami, kakor smo vam zapovedali.«

V prisotnosti splošno običajne akustične kulise rokovskih glasbeno-stilnih zvrsti bi moralo postati za skupnost že samo zaradi neusmiljeno gromčih in neprestanih ponavljanj udarcev na tolkalih in na električnih basovskih kitarah nemogoče to sprejeti in se sledeč napotilom, ki sledijo, duhovno usmeriti:

4. Posvečevanje:

2 Korinčanom 7,1: »Te obljube torej imamo, predragi. Zato se očistimo vseh madežev mesa in duha in v strahu Božjem dopolnjujmo svetost.«

Galačanom 5,16: »Pravim torej: živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa.«

Efežanom 5,9: »Kajti sad luči je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici.«

5. Naravnost srca:

Psalm 34,19: »Blizu je GOSPOD tistim, ki so skrušenega srca, in tiste, ki so potrtega duha, rešuje.«

Psalm 51,19: »Moja daritev Bogu je potrtr duh, potrtega in pobitega srca, o Bog, ne preziraš.«

Pregovori 4,23: »Z vso skrbjo varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje.«

Opravičevalci krščanske rokavske glasbe utemeljujejo svojo naklonjenost temu glasbenemu slogu z argumentom: *Bog bo nazadnje vendarle sodil le po usmerjenosti srca kristjanom in poslušalcem, ki se udeležujejo rokavske glasbe.*

A prav na osnovi teh argumentov bi morali, kakor bi bilo pošteno, rabo rokavske glasbe za krščanske cilje zavreči, saj značilni učinki rokavske glasbe razgibljejo povsem nasprotna življenjska občutja pri poslušalcih in tako naravnosti srca glede na zgoraj našteje želje Boga tako ne morejo biti uresničene.

Telesna stimulacija pri rokavski glasbi

Ko predvsem in v ospredju prevladujejo v gasbi temeljni elementi *taktometra* na račun harmoničnih in melodičnih struktur *naravne* ritmike, tedaj taka glasba ne ustreza izravnani lepoti Božjega stvarstva. Tako je *neprimerna za prenašanje duhovnih, biblično usmerjenih sporočil*. Sociologi glasbe in psihologi glasbe so po mnogih raziskavah in eksperimentih nedvomno ugotovili, kako rokavska glasba in vse glasbene ritmične strukture, ki so opredeljene po taktu in ritmu, predvsem spodbujajo v človeku njegovo telesno plat.

Ritualna, k transu usmerjena glasba šamanov, prav tako deluje po teh načelih ponavljajočega se ritma, pri čemer to še okrepljeno deluje z zelo glasnimi impulzi ritma tolkal z njihovim zelo tesno povezanim neharmoničnim nadtonskim spektrom na sistem slušnega živčevja in ga preobremenjuje in tako odrine budnost vse do vstopa transa.

S sodobnimi sintesajzerji (elektronskimi viri tonov) in njihovimi širokimi možnostmi pri modulaciji zvoka tako v visokih tonskih legah, kakor tudi v nizkih frekvencah, je mogoče v povezavi s popačenji zvokov in računalniško vodenega ritma doseči takšne frekvenčne mešanice in jih z ojačevalci uporabiti vse do bolečinske meje človekovih možganskih nevronov.

Vzroki za razkol v skupnostih zaradi vprašanja glasbe

Nekateri ljubitelji rokovske in popularne glasbe bodo ob tem morda vprašali: *»Je taka predvsem telesno stimulativna glasba torej škodljiva ali celo grešna? – Kako pa potem vendar, da mi in mnogi drugi ljudje in predvsem med kristjani medtem priljubljeni rokovski ansambli ta glasbeni slog tako ljubimo? Med tem čisto odločno dajemo prednost taki popularni glasbi pred tradicionalnimi pesmimi, katerih ‚staromodne‘ melodijske strukture nas komaj še morejo pripraviti k poslušanju in še toliko manj k temu, da bi prepevali zraven!«*

Ja, kako je le moglo priti do tega? – Vzroke, ki so do tega razvoja privedli, je treba večstransko osvetliti. Sledeče utemeljitve bodo morda jezile nekatere starejše člane skupnosti, ki so vezani na tradicijo, če jim očitamo, da v nekaterih poudarjeno na tradicijo vezanih skupnostih nove pesmi skoraj niso sprejete. Po drugi strani pa stare pesmi često podajajo tako dolgočasno, npr. s preveč vlečenim počasnim tempom, da pride s tem do čustveno neustreznega izraza, ki pogosto sploh ne ustreza več evangelijskemu sporočilu pesemskega besedila. Lahko razumemo, če se mnogi mladi s tem ne morejo več poistovetiti, ker tam pač prepevajo samo na *tak* način, kakršnega so po svoji tradiciji navajeni starejši člani skupnosti. Kdor bi tu rad kaj spremenil, da bi tako tudi po bibličnem naročilu (psalm 33,98 in 149) dopustili nove pesmi, ali če si kdo dovoli dolgočasen način petja, ki tako nikakor ne ustreza besedilu, kritizirati, ga v takih tradicionalističnih skupnostih največkrat označijo za ‚novomodnega‘ in za ‚zavajalca‘.

Seveda je treba kvaliteto vseh novih pesmi preveriti po vseh *tistih duhovnih kriterijih*, ki so predstavljeni še posebej v tu predloženi knjigi, z ozirom na objektivne učinke razpoložljivih aktualnih slogovnih zvrsti popularne glasbe. Ker pa so danes na voljo dejansko zelo številne neduhovno usmerjene pesemske in glasbene strukture, je tudi mogoče razumeti, da nekatere skupnosti iz razlogov previdnosti raje ostajajo pri tradicionalnem pesemskem zakladu, če niso sposobne v novih pesmih, ki so na voljo, *»ločevati zrnja od plev«*. Omejitev na tradicionalni zaklad pesmi je namreč še vedno boljša, kakor pa, če dopustimo takšno aktualno glasbo, ki zaradi svojih neduhovnih stimulacij nikakor ne spodbuja *duhovne* rasti.

Kondicioniranje glasbenega okusa s pomočjo taktno-ritmičnih glasbenih stilov

Na žalost je veliko kristjanov kondicioniranih na svetne rokovske in popularne glasbene zvrsti zaradi pogostega poslušanja teh glasbenih struktur, in tako bolj in bolj izgubljajo dovzetnost za naravno izrazno moč melodijskih struktur, ki jih ni treba dirigirati z s taktno-tirnično prežetim spremljanjem tolkal. A kdo med njimi že pozna avtomatične procedure v človeškem slušnem živčnem sistemu, kjer na osnovi navad iz poslušanja povsem nezavedno prihaja do taktno-ritmično prežetega kondicioniranja, kakršno se lahko izoblikuje ravno zaradi specialne taktno-ritmične dinamike stilnih zvrsti popularne glasbe.

V nasprotju z drugimi glasbenimi slogovnimi zvrstmi na osnovi dihalnega ritma, ki niso predvsem dirigirane po beatovskih *enakih* časovnih razmakih, pa se lahko pri rokovski in popularni glasbi prav zaradi njenih tipičnih stereotipov časovno izenačenih udarcev takta (bas in tolkala) izoblikujejo odgovarjajoči nevronske zastavljeni prostorski in časovni vzorci v slušnem spominu in se še neprestano krepijo. Ta krepitev se dogaja ob ponavljajočem se poslušanju rokovske in popularne glasbe, pri čemer se zaradi že poznanih vedno enakih taktno-ritmičnih vzorcev razdraženosti pri teh stilnih zvrsteh, ki se tako že od prej spremenjene slišne sledi nevronskih prostorsko-časovnih vzorcev lahko stalno globlje vrežejo v možgane z nadaljnjo krepitvijo sinaptičnih celičnih povezav.

Tako so povsem nezavedno in v daljšem času pripravljene, te posebne taktno-ritmične *pričakovane slušne drže* kondicionirane, da ne rečemo: »vzgojene«. Po tej poti so tako neopazno številni poslušalci glasbe manipulirani v nekakšno odvisnost od glasbenih slogov, kakršne ponujajo ti posebni taktno-ritmični vzorci reakcijskih dražljajev, ki so v ustreznih prostorsko-časovnih vzorcih njihovih možganov že kot takšna taktno-ritmična pričakovanja shranjeni.

Takšno pogojevanje s taktno-ritmičnimi glasbenimi strukturami nazadnje največkrat privede do tega, da drugi glasbeni slogi z variabilno ritmiko po dihalni periodičnosti, ki so predvajani, tem poslušalcem niso več všeč. Po enostranski taktno-ritmični vnaprejšnji kondicioniranosti nevronskih dražljajskih vzorcev v njihovem sistemu slušnega živčevja se ti poslušalci ne morejo več, kakor po navadi, uskladiti z resonanco ritmičnega poteka glasbe, ker že dlje časa predprogramirane taktno-ritmične pričakovane drže pri poslušanju dihalnoritmično opredeljene glasbe niso izpolnjene.

Kriteriji za duhovne slavlne pesmi

Bog nam daje po apostolu Pavlu vedeti, katere lastnosti naj bi gojili, kar je mogoče naravnost uporabiti tudi pri glasbi in pesmih v skupnosti. Tako pravi: »Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, *kar je ljubeznivo, kar je častno*, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih« (Filipljanom 4,8).

V tej izjavi iz pisma Filipljanom imamo tako nadaljnji kriterij za naše duhovne slavnice pesmi. Te naj bi bile v skladu z Božjim stvarniškim redom preprosto *lepe, ljubeznive in blagozveneče*. Oznaka ljubeznive in blagozveneče lahko pomeni le, da naj bo izravnano med melodijo, harmonijo in ritmom osnova tudi za naše duhovne pesmi. Kot *duhovni zaklad* pesmi naj bi, v skladu s Kološanom 3,16 in Efežanom 5,19-20 vse kazalo na glasbeni pomen z ozirom na razumljivost pesemskih besedil, saj prav tu gre v kontekstu zahteve za gojenje »duhovnih pesmi« še posebej »govora« in pomembnosti »Kristusove besede«.

Merjeno po teh kriterijih je npr. tako imenovana »krščanska rokavska glasba« prototip *neduhovne* pesmi. Kompozicijska struktura se tu namreč obnaša prav nasprotno v poroču zgradbe duhovne pesmi:

Pri duhovni pesmi velja zapovrstje:

1. na vrhu *besedilo*, ki mu sledi
2. melodija s harmonijo,
3. čemur *naj služi* potek ritma.

V strukturi rokavske glasbe pa najdemo naravnost diabolčno zaobrnjeno zapovrstje. Tu namreč dominira:

1. taktno-ritmična komponenta, ki vse preglasijo največkrat uporabljena tolkala ali pa tudi močno poudarjeni takt elektronsko močno okrepljenih basovskih kitar, čemur šele na drugem mestu sledijo
2. preostale ritmično-melodične strukture, in šele nato
3. besedilo, ki ga je zaradi razmeroma glasne glasbe v ospredju tako ali tako težko mogoče razumeti.

Bistvo čaščenja v duhu

Drža čaščenja v bibličnem smislu, torej ustrezno Božjemu pričakovanju, zanesljivo ne bo dosežena ob številnih sodobnih tako imenovanih »slavnih Božjih službah«, kjer danes v številnih skupnostih menijo, da je mogoče vpeljati slavljenje Boga s pomočjo modne popularne glasbe v skladu s svetnimi usmeritvami okusa. *Duhovno* usmerjeno čaščenje pa se usmerja izključno *na Boga*. Treba se je torej nastaviti na *pričakovanje Boga* v smislu

molitve iz pisma Hebrejcem 12,2, namreč z *odklonom od samega sebe k usmeritvi na Boga*.

Sodobne stilne zvrsti popularne glasbe pa učinkujejo prav nasprotno, saj ustrezno svojim izvirnim sovpadnostim uporabe v spodbujanju svetnih zabavnih prireditev krepijo prav tiste užitek iščočje ravni naravnosti na svoj *ego*, od česar naj bi se pravzaprav ločili, da bi se tako odvrnili od svojega starega bitja in se usmerili k božanskemu bitju.

Dejanski temeljni pomen bibličnega pojma »časčenje« bi bilo mogoče iz izvirne hebrejske besede v naš jezik prevesti z besedami »vreči se na tla«. Prvi biblični izkaz za uporabo tega pojma je še posebej pomenljiv za razumevanje praktičnega časčenja v najglobljem pomenu, saj označuje ubogljivost in osebno pripravljenost na žrtev pri Abrahamu, ko je na gori Morija na naročilo Boga bil pripravljen darovati svojega ljubljenega sina v smislu *časčenja*.

Na ta pomemben vidik časčenja največkrat pozabimo pri naših ubogih poskusih časčenja, a prav *ta* drža časčenja je sprožila govor in ravnanje Boga! (Sijajno biblično argumentacijo glede resničnega časčenja lahko bralec najde v zelo priporočljivi knjigi »Ekstase oder Ergebung« - Ekstaza ali vdanost - Benedikta Petersa). Ali lahko vsaj v zametku pride do takšne drže časčenja pri tako imenovanih »bogoslužjih slavljenja«, kjer po čutno zvenceh glasbenih aranžmajih udeleženci zapadajo ravno v *tisto* območje občutja in so v njem potrjeni, ki krepi samovšečno *k sebi usmerjeno življenje* človekove duše? (Iz tega si je tudi mogoče razložiti priljubljenost takih glasbenih slogov.)

Slavilna *daritev v bibličnem smislu* tudi po novozaveznih danostih se dogaja bistveno drugače. Gre za pripravljenost za predanost samovoljnega »jaza«, kar je glede na Pavlove besede iz pisma Rimljanom 12,1 označeno kot »smiselno bogoslužje«. V tej povezavi nato svari že kar v naslednji vrstici pred nevarnostmi, ki so skrite v prilagajanju skupnosti svetnemu načinu življenja. Poleg molitev, zahvaljevanja in slavljenja, kar Bogu prinašamo, tako osebna pripravljenost na žrtev vseh udeležencev bogoslužnega zbora sestavlja zelo pomembno komponento.

Pripravljenost za hojo za Kristusom v smislu evangelija po Marku 8,34 in podobnih svetopisemskih mest izgublja svoj pomen ob prisotnosti »slavilnih bogoslužij«, pri katerih so s pomočjo zvrsti popularne glasbe na zabaven način zavita besedilna sporočila. Tako je prav ljudem sveta, ki so zunaj, ki bi jih s tem hoteli doseči, posredovana *popačena podoba Boga*, saj takšna glasbena embalaž prebuja zavajajoče drže pričakovanja v smislu cenenega zabavnega krščanstva blagostanja. Spreobrnitve k takemu krščanstvu, do katerih prihaja iz takih pričakovanj, največkrat privedejo do hudih razočaranj, saj se dogajajo zgolj na duševni ravni, ki se ne dotaknejo globljih plasti duhovne osebe takih ljudi.

Slavljenje v duhu v skladu z bibličnimi navodili pri Janezu 4,24 in Pregovorih 20,27 se dogaja le tedaj, kadar služi glasba s svojimi izraznimi možnostmi *edinole besedi*. Duševni premiki, do katerih prihaja s pomočjo glasbe, naj bi v svoji temeljni nastavitvi ustrezali vsebinam besednega sporočil in naj bi podpirali čustveno zgolj *te*. S pomočjo *besedam ustrezno* melodijsko zgradbo, ki ji odgovarja *smiselna* deklamacija besedila, odgovarja in lahko tako tudi osrednji pomen sporočila posebej izpostavi, je dejansko mogoče z glasbo podkrepiti biblično sporočilo.

Glasba *sama* je zmožna kajpada različnih duševnih premikov, ki jih sproža v poslušalcih, *duhovno* funkcijo pa izpolnjuje samo tedaj, če v *položaju služenja osvetljuje besedna sporočila*, ker *ta sama* sestavljajo duhovno jedro, ki ga velja vzpostaviti. »Besede, ki sem vam jih govoril, so duh in življenje« (Janez 6,63). Še posebej neduhovno delujeta rokovska in popularna glasbena načina že zgolj zaradi tega, ker je zaradi njune glasnosti razumljivost besedila močno prizadeta. Glasno doneča beatovska glasba spodbuja predvsem telesna področja čutnosti pri poslušalcih, pri čemer pa nikoli niso dosežene duhovne drže slavljenja.

Povzetek nakazanih smernic

v smislu rastra kriterijev za uporabo glasbe in petja v krščanskih skupnostih

- I. Učinek glasbe v krščanskih skupnostih je splošno odvisen od tega, katero zvrst uporabnih glasbenih izraznih modelov tam predvsem uporabljajo.*

V skladu z dosedanjimi spoznanji o splošnem načinu delovanja raznih glasbenih struktur na ljudi, obstajajo empirijsko znanstveni raziskovalni rezultati. Ti omogočajo v določenih mejah objektivno presojo po delovanju določenih glasbenih struktur. Kriteriji presojanja torej niso vezani le na osebne usmeritve okusa in kulturne konvencije same po sebi.

Ker na podlagi različnih glasbenih struktur lahko prihaja tudi do prenosa raznih emocionalnih kvalitet na poslušalce, glasba v etičnem smislu ni vrednostno nevtralna. Zato bi pri izboru uporabljene glasbe v krščanskih skupnostih v duhovno izgradnjo morali resno vključiti v posvet ustrezne izreke iz Biblije kot pomembne kriterije in jih smiselno uporabiti v današnjih razmerah in možnostih.

II. V skladu z bibličnim izrekom iz Filipljanom 4,8, naj bi uporabljene glasbene oblike in majhni gradbeni kamni ustrezali naravnemu redu stvarstva.

Temu ustrezno je glede na stvarjenje vsem ljudem dana naravna slušna dispozicija nadaljnji objektivni kriterij za izbor melodijskih in harmoničnih funkcij glasbe. K temu sodijo naslednji dejavniki:

- Izravnano razmerje v menjavi med napetostjo in sprostitvijo, torej nikakršno kopičenje disharmoničnih zvokov brez sproščanj napetosti.
- Formalne glasbene strukture naj bi se odražale v proporcijah simetrije, ki se skrivajo v redu stvarstva v naravi.
- Prizadevati bi si morali za tonsko lepoto. Zvočno tuja, elektronsko povzročena tonska popačenja, kakor tudi hrupna glasnost, temu bi se bilo treba izogibati, saj tudi škodujejo sluhu in preobremenjujejo živčni sistem.

III. Ustrezno biblični zahtevi v Rimljanom 12,2 naj bi se splošno rabljenim glasbenim izraznim modelom, ki služijo stimulacijam v svetno prežeti zabaviščni sferi v smislu plesne, zabavne in diskotečne glasbe, izognili.

Ustrezno Pregovorom 20,27 naj bi glasba predvsem ne bila usmerjena v telesno stimulacijo, npr. z glasno in udarno uporabljenimi udarci na tolkala ali pa z ustrezno *neprestanimi* poudarki takta s pomočjo basovskih instrumentov ali kitar, saj tako duševno-duhovne ravni v poslušalcu skoraj ni mogoče nagovoriti.

Sploh naj *nikoli ne bi z instrumenti za spremljavo neprestano udarjali takt (bas, kitara, tolkala)*, saj zaradi neprestanih udarcev takta glasba zlahka dobi značaj plesne in zabavne glasbe in so poslušalci tako stimulirani predvsem telesno. Duhovna sposobnost dojetja pri besedna sporočila pri poslušalcih so tako lahko zavrti, saj Božji Duh ne deluje v skladu z zgoraj omenjenim izrekom (Pregovori 20,27) prek telesnih občutij.

Prav tako naj bi, v skladu z naravnim redom v stvarstvu, ritmične časovne strukture ne potekale v strojni in takt udarjajoči okorelosti, kakor je to največkrat primer v diskotekah pri rokovski glasbi. Računalnik za dajanje ritma in glasbeni sekvencer ne udarjata naravnih ritmičnih struktur v skladom z redom v stvarstvu in delata v nasprotju z organsko danim človeškim ritmom pulza in dihanja.

Po naravnem ritmu dihanja dana agogika (»dihanje« znotraj glasbenega poteka časa ob majhnih potegljajih časa in ustrezno izravnanimi krčenji časa kot nadrejene menjave med napetostjo in sproščanjem) se ne dogaja ob predvsem preglasnih udarcih takta s tolkali ali basovskimi kitarami s permanentnimi časovnimi razmiki, ali pa je že v sami zasnovi ta ovirana.

Tako predvsem motorični potek glasbe komaj more nagovarjati človekovo duševno in duhovno raven, pač pa toliko bolj telesno raven zaznavanja.

Besedilo – ritem – melodija – harmonija naj bi bili med seboj v izravnanim razmerju, da bi tako človek, ki to posluša, v svoji celovitosti duha, duše in telesa, lahko bil nagovorjen.

- a) duhovna raven po izreku besedila;
- b) duševna raven predvsem po poteku napetosti melodijskega loka in harmoničnih funkcijah glasbe;
- c) telesna raven zaznavanja izključno po poteku ritma znotraj glasbe.

Ritmični potek glasbe naj bi kolikor mogoče ne vseboval neprestanega poudarjenega udarjanja tolkal, saj s tem prihaja do permanentnega pogona in napetosti dojemanja pri poslušalcih, kakor to vidimo tudi pri rokovskih prireditvah. Vodenje članov skupnosti k poglobitvi, k molitvi ali celo k tišini, pri glasbi take vrste ni možno.

Tudi na moč glasni enakomerno poudarjeni udarci takta basovskega bobna s stalnim stereotipom enakih časovnih razmikov za skupnost niso primerni, ker s tem postopno popušča budnost poslušalcev. Daljše poslušanje takih enakomerno potekajočih ritmičnih pasaž lahko navsezadnje privede do učinkov, ki spominjajo na trans, kakor k temu teži tehnična glasba. Biblija pa kliče skupnosti k treznosti in budnosti (1 Tesaloničanom 6+8; 2 Timoteju 2,16; 1 Peter 4,8; 5,8).

Transu podobne razmere pa je mogoče doseči tudi s posebnimi psihodeličnimi učinki zvočnih struktur glasbe, in to celo brez prepoznavnega ritma, in sicer predvsem z elektronsko proizvedenimi »zvočnimi preprogami« s sferičnim, zunajzemeljskim izžarevanjem, ki sploh ne nagovarja več človekove telesne zaznavne ravni, pač pa lahko podzavestne ravni človekove psihe povede v nekakšno meditacijo v smislu usmerjenosti na lasten jaz.

Tu pa je tudi porušeno ravnotežje med duhom, dušo in telesom, a zdaj v smeri psihične stimulacije k odmiku s sveta v breztelesno občuteno neresničnost, ki je podobna delovanju drog. Človekova psiha se lahko tako skoraj neopazno odpre za transcendentna območja kakor pri transcendentalni meditaciji značaja daljnega vzhoda. Tako lahko glasba proizvede tudi učinke drog. Transcendentalne meditacije, kakor tudi droge, pa ponujajo

nasproti odrešitveni ponudbi evangelija lažno nadomestno rešitev in so absolutno nebiblične in jih je končno treba oceniti tudi kot nekrščansko ponudbo, ki človeka zavaja proč od bibličnega krščanstva.

Budna zavest poslušalcev glasbe pa je lahko potisnjena v ozadje tudi s često uporabljenimi *ponovitvenimi strukturami* enakih kratkih melodijskih fragmentov, kakor je to običajno pri rokovski glasbi, ki so pogosto omejeni le na nekaj tonov, ki se stalno ponavljajo in delujejo uspavajajoče, ker drža pričakovanja pri poslušalcih ni več potrebna med potekom ponavljanj glasbenih dogajanj zaradi novih ali vsaj variiranih melodijskih oblik.

Enake učinke potiskanja budne zavesti ima stalno ponavljano menjavanje harmonije tedaj, kadar se stalno ponavljajo tri ali tudi samo dve harmonični funkciji v stereotipni enoobličnosti.

Pri normalno sestavljenih soodvisnih melodijskih strukturah naj po možnosti ne bi uporabljali takih melodijskih floskul, ki so v smislu modela že splošno rabljene v svetno opredeljenih šlagerskih produkcijah, saj sicer *duhovna besedilna sporočila zlahka trpijo razvrdenje in profanacijo po emocijah zabavne poljubnosti, ki jih taka glasba spodbuja*.

Evangeljska sporočila in sploh vsa biblična sporočila morajo biti sprejeta z zavezujočo odločnostjo in resno pripravljenostjo. Zato ne smejo biti posredovana z emocionalno gesto zabavne poljubnosti.

Čustveni naboj večine šlagerskih melodij, ki jih razširjajo množična občila, pa izžareva plehko sentimentalnost brez duhovne globine. Parjenje takšnih melodijskih modelov z duhovnimi besedili tako zmehča resnost bibličnega sporočila. Takšne melodije lahko nekatere ljudi duševno močno stimulirajo do nekakšne ganjenosti, ki pa ne dosega globljih bistvenih ravni njihove duhovne osebnosti.

Če naj bi bila duhovna besedila na voljo v povezavi z glasbo, potem naj bi emocionalni izrazni naboj te glasbe odražal občutenje, ki se ujema z *besedilno izpovedjo* in naj *prav to* poudarja.

Kadar uporabljena glasba izžareva zelo izrazito »lastno življenje«, ki ni v soglasju z besedilnim sporočilom, tedaj lahko taka glasba poslušalca usmeri proč od besedilnega sporočila in usmeri njegovo pozornost predvsem na glasbo samo, da je tako izpoved besedila odrinjena čisto v ozadje. Tako je glasba svojo funkcijo služenja izgubila in samo sebe vsilila v ospredje.

IV. Biblični kriteriji za naravo melodije duhovnih pesmi

Z ozirom na biblične zahteve do duhovnih pesmi v Efežanom 5,19, je osrednja *duhovna komponenta* pri pesmih dana *izključno z besedilom*. Zato naj bi *struktura ritma v melodiji* ustrezala *naravnemu govornemu ritmu* poudarjenih in nepoudarjenih zlogov, da bi bila tako zagotovljena razumljivost besedilnih izpovedi. Nepoudarjeni zlogi govora naj tako, če le mogoče, ne bi bili položeni na poudarjene čase takta, in pri premiku akcenta v sinkopah naj bi te bile rabljene kvečjemu le s *poudarjenimi govornimi zlogi*.

Melodije naj torej ne bi izkazovale *nikakršnega lastnega ritmičnega značaja*, ki se ne bi *ujemal z naravnim poudarjanjem v jeziku*, da bi tako lahko *služile* kot primerne nosilke besedila in razumljivosti in pomenljivosti *besedilnih izpovedi*.

V. Kriteriji za instrumentalno spremljavo

Za aranžma spremljave k duhovnim pesmim velja v osnovi prav tako zgoraj povedano za rabo glasbe v skupnosti nasploh.

Igranje prej in vmes naj bi se omejilo na to, da podpre tisto osnovno razpoloženjsko držo, ki ustreza besedilni izpovedi. Če igranje vmes učinkuje s premočnim zgolj glasbenim izžarevanjem, so poslušalci lahko prevzeti že samo s tem in tako premočno priklenjeni zgolj na glasbo, zaradi česar duhovno zaznavanje besedilnega sporočila postane težje ali pa je lahko sploh onemogočeno. S profesionalno spretnostjo rafinirano izvedeni zvočno občuteni spremni aranžmaji, ki poslušalce sicer lahko spodbujajo k močnejši duševni evforiji, pa vendar odvajajo pozornost od besedilne izpovedi, ki pa potrebuje *duhovno razumevanje*.

Premočno duševno ganotje ob glasbi lahko duhovno pripravljenost za sprejemanje besedilnega sporočila tudi zamegli in tako prepreči, saj ustrezno Pregovorom 20,27 je Božji Duh, ki deluje, ki ga nujno potrebujemo za duhovno dojetje njegovega besednega sporočila, ki ga ne moremo dojeti na človekovi duševni ravni, ampak izključno po njegovem duhu.

Bolj izčrpne znanstvene razlage tega sestavka je mogoče najti v delu Adolfa Graula: *Rock-, Pop- und Technomusik und ihre Wirkungen*
Znanstvena in biblična raziskava, CLV, kartonska vezava, 320 strani.
V obliki natisnjene knjige na žalost razprodano (ponatis pri številnih bralcih zaželen).
Dostopno v digitalni obliki na naslovu:

<http://clv.de/Buecher/Sachbuecher/Rock-Pop-und-Technomusik-und-ihre-Wirkungen.html>

Dostopen pa je natis brošure:

MUSIK. Kann man mit jeder Musik Gott loben? (s prispevki Adolfa Graula in Lotharja Gassmanna), 2.- evro. Samenkorn-Verlag, tel. 05204-9249430,

info@cvsamenkorn.de

www.cvsamenkorn.de

OBSEŽNO ZNANSTVENO OSNOVO ZA TA ČLANEK LAHKO NAJDETE V KNJIGI:

ADOLF

GRAUL:

ROCK-, POP- UND TECHNOMUSIK UND IHRE WIRKUNGEN

EINE WISSENSCHAFTLICHE UND BIBLISCHE UNTERSUCHUNG, CLV,

PAPERBACK,

320

S.

V TISKANI OBLIKI TRENUTNO NI NA VOLJO, RAZPRODANA (MNOGI SI ŽELJO PONATISA). ELEKTRONSKA OBLIKA NALOŽLJIVA POD:

<http://clv.de/Buecher/Sachbuecher/Rock-Pop-und-Technomusik-und-ihre-Wirkungen.html>

Na papirju pa je dostopna brošura:

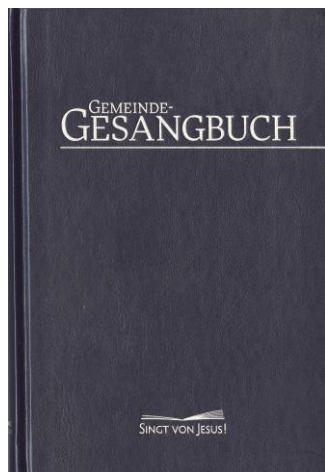
MUSIK. Kann man mit jeder Musik Gott loben? (s prispevki Adolfa Graula in Lotharja Gassmanna), 2,- evra. Samenkorn-Verlag, Tel. 05204-9249430,

info@cvsamenkorn.de

www.cvsamenkorn.de

Dve novi pesmarici z znanimi in novimi pesmimi za skupnosti, ki so zveste Bibliji, soliste in zборе

Že raje znane biblijsko potrjene pesmi najdete v: **Gemeinde-Gesangbuch / Singt von Jesus!**

S skupaj 695 pesmimi in z notnim zapisom, aranžmanom za zборе in spremljavo s kitaro. Izdala: Samenkorn, Steinhagen, Artikel-Nr. 894160

Cena: 13,90 €

Samenkorn-Verlag, Liebigstr. 8, D-33803 Steinhagen, tel. 05204-92 49 43 0, faks 05204-88 80 05, E-mail: info@samenkorn.de, hejmpažo: www.cvsamenkorn.de

Nova pesmarica naj bi odsevala pesemski zaklad, ki so ga doslej negovali v Bibliji zvestih skupnostih. Glede izbora pesmi je bilo nekaj tematskih področij, kako med drugim krščanski prazniki, močnejše upoštevanjih. Pesmarica naj bi v skupnostih in družinah naletela na dobrodošlo uporabo. Želimo, naj bi moč

Božje milosti tako še naprej izgrajevala mnoga srca, jih tolažila, opominjala in jih pripravila za novi prihod našega Gospoda.

Nove biblijsko skladne pesmi najdete v pesmarici: **Mit neuen Liedern durch das Jahr. 189 novih pesmi za vse priložnosti za krščanske skupnosti, soliste in zборе,**

Jeremia-Verlag 2016, 189 pesmi, 340 strani, *hardcover*, šivana vezava, 19,80 €

Naročila pri: Jeremia-Verlag in v pisarni.

Ali tudi vi iščete nove pesmi, ki so v skladu z Biblijo? V tej pesmarici (z besedili in melodijami Lotharja Gassmanna, in priredbo za zборе Adolfa Graula in drugih.) najdejo skupnosti, zbori in solisti nove enoglasne in večglasne pesmi za skoraj vsak dogodek v krščanskem življenju: hvaljenje in čaščenje Boga, misijon in spreobrnitev, posvečevanje, tolažbo in opogumljanje, Kristusovo rojstvo, Jezusov pasijon, vstajenje Jezusa Kristusa, binkošti, zahvalni dan za žetev, novi prihod Jezusa Kristusa, novo leto, jutranje in večerne pesmi, Gospodova večerja, poroka, slovo in pogreb.

Je protestantizem pred svojim bankrotom?

Napisal misijonar Manfred Kämpf, CH-Wetzikon / Peru

Zavrženje Jezusa kot Mesije in njegovo križanje, to je za Jude pomenilo duhovni bankrot. Kot posledica tega so razne krščanske cerkve z določeno prevzetnostjo in domišljavostjo oznanjale: Krščanstvo naj bi bilo zdaj namesto Judov novo Božje ljudstvo. Ob neki veliki priložnosti v Berlinu so sanjarili celo o tem, da je krščanstvo zdaj pred tem, da se iz dolgo trajajoče »žabje eksistence« povzpne na višino »kraljestva« – kajpada v predstavi ekumenske enotne svetovne cerkve po tem, ko bi bila premagana tim. razdeljenost cerkve. To bi bil vendar čudovit cilj, če bi bil v to vključen ves svet, ki bi bil poslušen Kristusovi besedi in bi končno bilo vladano po volji Boga, vendar pa bi moralo vse skupaj stati na tleh realnosti!

Namesto tega pa krščanstvu prav tako grozi duhovni bankrot – po eni strani zaradi privzemanja nebiblične tim. »ekumenske edinosti«, torej prostovoljnega vračanja protestantskih cerkva pod streho Rima, in po drugi strani z opuščanjem nekoč s krvjo mučnikov drago pribojevanih resnic reformacije in reformacijske svobode. Kristjanom je bila pravzaprav dana Božja obljuba glede »spoznanja resnice« (1 Timoteju 2,4), ki ga lahko dosežejo; zdaj pa grozi totalna zmeda – prav kakor je prerok to strnil v tele besede: »Moje ljudstvo propada, ker nima spoznanja« (Ozej 4,6).

Že pred nekaj leti je pisal npr. evangelijski teolog dr. Werner Neuer o seminarju sv. Krišona, po srečanju s papežem, čisto navdušen zaradi »najvišje ekumenske ure«, in hkrati nam je sporočil papeževo željo glede reformacijskega jubileja v letu 2017: Vodil naj bi k »vzajemnemu priznavanju krivde« in k »izpovedi skupne krščanske vere«.

Tuji pastir

Tu pa se vendar zdi, da stoji vse skupaj na glavi. Protestanti, ki jih je papež, samooklicani »nadpastir krščanstva« skozi stoletja preganjal kakor ovce za zakol, jih preganjal, mučil, dušil, sežigal in moril, naj bi se zdaj spokorili, ker so odšli od njega in ustanovili lastne, od Rima neodvisne cerkve in skupnosti. A te »Kristusove ovce« je ta »rimski pastir« trgal, ker njegovega glasu niso prepoznale kot glasu »dobrega pastirja«, saj Jezus izrecno uči: »Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene. In ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev« (zbrano iz Janez 10,1-14).

Očitno po pravici pravijo, da se človek iz zgodovine ne nauči ničesar. Nekoč sem celo doživel, kako je v prisotnosti več bratov neki šolski učitelj Biblije na ves glas oznanil: »Cerkvena zgodovina je eno samo blato«. Ta sodelavec je bil, kakor se je pozneje izkazalo, privrženec sanjavih krogov in je s svojim trdim izrekom hotel reči: »Mi stojimo tu danes in se moramo soočiti z današnjimi izzivi, saj kar je bilo včeraj, to nas več ne zanima.«

Ko kakor polit kužek odide človek po takšnem »pouku« domov, in tam začne premišljati. Vprašaš se: Ali Biblija v svojem največjem delu ni sestavljena iz zgodovinskih knjig? In potem odkrijemo, da polaga Biblija na zgodovinska poročila celo najvišjo vrednost, saj beremo v 1 Korinčanom 10,1-11, kako so bili nekateri dogodki iz minulih časov popisani, da nam bi služili za svarilo. In ali se ni naš Gospod Jezus sam skliceval na že zdavnaj minule dogodke, ko je nanje spominjal, na »vso pravično kri, prelito na zemlji, od krvi pravičnega Abela do krvi Zaharija, Berehjaevega sina, ki ste ga ubili med templjem in oltarjem« (Mt 23,35).

In prav v našem času, sredi razvoja poslednjih časov, naj bi zgodovino kot nekaj nevrednega zavrgli? Ah seveda, počasi začenjamo razumeti: kristjani, ki so bili v zadnjih 50 letih izpostavljeni masivni ekumenski propagandi, naj bi ne vedeli več nič o tem, kako in zakaj je pravzaprav do reformacije sploh prišlo. Bili naj bi predvsem odprti za to, kar je danes v trendu – torej za duha časa. Tako naj bi se ne spominjali več tega, koliko mučenikov je stalo, da je z Božjo pomočjo nazadnje prišlo do osvoboditve od Rima in do ustanavljanja neodvisnih, evangelijskih cerkva.

Tako naj nam tudi ne bi več bilo v zavesti, kako reformatorji, posebej še M. Luther nikakor niso govorili o kaki razcepitvi krščanstva, ampak predvsem o »osvoboditvi krščanstva izpod babilonskega suženjstva« (glej Luthrov spis: »Befreiung der Christenheit aus babylonischer Gefangenschaft der Kirche Christi«). Tudi na 288 angleških mučenikov naj bi pozabili, ki so bili med petletnim vladanjem »krvave« Marije živi sežgani, ker so vztrajali v protestantskem verovanju in so raje pretrpeli smrt v ognju, kakor da bi se podvrgli rimskim, protibibličnim dogmam. Med vsemi temi, ki so to pretrpeli, je bil 1 škof, 21 duhovnikov, 55 žena in 4 otroci.

Prav tako naj ne bi imeli nobenih predstav o tem, kako velik blagoslov je bil krščanstvu dan po štirih velikih stebrih protestantske veroizpovedi:

Samo Jezus, kajti ON je edini srednik med Bogom in človekom.

Samo vera in samo milost vodita k resnični gotovosti odrešenja.

Samo Sveto pismo ima avtoriteto za krščansko vero.

Fatalna zmota

Prav tako naj bi se ne spominjali več, kako je tedaj divjala v Evropi katoliška protireformacija. Dva rimska napada sta bila posebej grozovita in zahrbtna – tisti iz leta 1572 v Franciji in 1641 na Irskem. Oba pokola sta bila opravljena po podobnem načrtu. Pred vsakim od obeh napadov je bil čas navidezne sprave. Katoličani in protestanti so, kakor se je zdelo, lahko mirno živeli drug ob drugem, saj so se katoličani vedli do protestantov prijazno in prijetno. V Franciji je kralj pripravil celo poroko svoje katoliške sestre s protestantskim voditeljem, da bi tako simuliral znamenje ekumenske vzajemnosti. Protestanti, ki so bili v stoletjih brutalnega preganjanja in stiskanja navajeni, so začutili toliko večje olajšanje, da so temu mirnemu sožitju zaupali in popustili v svoji budnosti. Videli so kot potrjeno, da se je Vatikan zdaj dejansko spremenil. To pa je bila njihova fatalna zmota, ki jih je stala življenje. Ko bi le bolje upoštevali Jezusovo svarilo o »volkovih v ovčjih oblačilih« (Matej 7,15) – torej opozorilo na morilce, ki se izdajajo za Božje služabnike! Ko bi le bolj resno jemali Jezusov nauk o »slabih drevesih, ki nikoli ne morejo dajati dobrih sadov« (Matej 7,17-18) – da se tako tudi drevo »rimskega papeštva«, za katerega je zgodovinsko jasno dokumentirano, kako so bili njegovi »sadovi« grozovita preganjanja kristjanov – nikoli ne more spremeniti!

In tako je sredi »ekumenskega miru« iz enega trenutka v drugega izbruhnil pomor, ki je v Franciji terjal najmanj 30.000 žrtev (drugi zgodovinarji navajajo višje številk) – in na Irskem 40.000 žrtev.

Seveda velja pri tem upoštevati, da je pri katoliških preganjalcih predvsem šlo za versko motivirane fanatične privrženca rimskih oblastnih interesov, tedaj imenovanih »Rimski«, medtem ko so resni, pobožni katoličani prav tako trpeli preganjanje, kakor npr. nadškof Thomas Cranmer, dr. Rowland Taylor in drugi!

Papež Gregor XIII, samooklicani »nadpastir krščanstva«, bi se moral zgroziti nad takim grozljivim pokolom »Kristusovih ovc«, a namesto tega je to bilo zanj priložnost za praznovanje. Da bi svoj triumf izrazil še bolj in bolj trajno, je pustil spomin na pariško nič morjenja imenovati »krvava poroka« in dal kovati spominske kovance.

Tudi današnje krščanstvo ima zdaj po 2. vatikanskem koncilu za seboj 50 let neprekinjenega navideznega približevanja in pomiritve z rimsko cerkvijo. Pred koncilom so bili protestanti za Vatikan zgolj »krivoverci«, nenadoma pa so postali »ločeni bratje«. Ta strategija je bila tako uspešna, da danes mnogi kristjani iz evangeljskih skupnosti prihajajo do sklepa: Vatikan od danes ni več primerljiv z minulimi časi – tam se je veliko stvari preobrnilo na bolje. Torej bi veljalo demonstrirati edinost, da bi tako verodostojno izpričevali krščansko sporočilo.

Kako lepo bi bilo, če bi se temu mogli pridružiti, dejstva pa vendar žal govorijo povsem drug jezik. Oglejmo si nekatere navedke, vzete iz »katoliškega cerkvenega prava«, imenovanega »Codex Iuris Canonici« (na novo predelan in izdan v letu 1983):

Cann 331 in 333, s. 100 pravi: »Papež ... Kristusov namestnik ... ima najvišjo oblast po Božjem pravu. Ta mu ni dana po človeških gremijih, recimo skupnosti vseh verujočih ali vseh škofov ... njegove odločitve ne potrebujejo nobene potrditve ... in ne obstaja noben prigovor na kakršno koli instanco«

Cann. 1404: Papež je najvišji zakonodajalec in najvišji sodnik. On sam ni podvržen nobenemu sodišču. V službi učenja ima papež najvišjo avtoriteto (ne recimo Biblija, zapisana BOŽJA BESEDA). Odločitve »ex cathedra« so nezmotljive.

S. 357, § 124, Kazniva dejanja proti veri in edinosti cerkve: Cann. 1364: Odpad od vere, krivoverstvo in odpadništvo so najhujši prestopki proti slavljenju Boga in edinosti cerkve. Po cann. 751 je »herezija« trdovratno zanikovanje katoliškega nauka, in »shizma« je odklanjanje porrejenosti papežu.

S. 71, cann. 205 o krstu: »Krst je možno prejeti le enkrat in nepreklicno; tega ... članstva v cerkvi ni mogoče preklicati«.

Po teh nekaj primerih iz rimskega katoliškega cerkvenega prava se gotovo ne bomo vprašali zaman: In kje ostaja tim. »človekova pravica« do verske svobode? Ali se morda približuje v Bibliji napovedana diktatura poslednjega časa, ko v svojem okolju jasno vidimo, kako skušajo določene moči vedno bolj vzpostavljati »antikrščanske strukture«:

- s čimprejšnjo odpravo gotovinskega denarja;
- s popularizacijo ševila 666;
- z instalacijo »lažnega preroka« na vseh krajih (torej v Bibliji opisanega krvoločnega pomočnika Antikristu);
- s tlačenjem svobode izražanja mnenja;
- z načrtnim podpiranjem moralnega zatona med ljudstvom...

Rim je tako, bolj jasno kakor kdaj koli poprej, »cerkvenopravno« zasidral: Papež ima najvišjo oblast v Božjem kraljestvu, je najvišji zakonodajalec in najvišji sodnik in ima najvišjo avtoriteto v nauku, s katero naj bi bilo določeno, ja je »verski odpad« in kaj »krivoverstvo«. Tako se mora vsak protestant in naravno tudi vsak resen katoličan danes vprašati: Ali se tu ne posaja na Kristusovo mesto človek in tako postaja Antikrist? Beseda »anti« ne pomeni le »proti«, namreč proti Kristusu, ampak lahko pomeni tudi, da se kdo posaja »na mesto Kristusa«. Jezus sam nas je izrecno svaril pred temi, ki »pridejo pod mojim imenom in pravijo: Jaz sem Kristus« (Matej 24,5).

Kristjani so izzvani

Današnje krščanstvo je torej izzvano, da zavzame stališče, in človek se vraša: Bodo protestanti v jubilejnem letu reformacije 2017 dejansko priznali »sokrivdo« in »obžalovali« svoj menda najhujši prestopok zoper edinost cerkve (glej Cann. 1364)? Bodo protestanti obžalovali svoje očitano »krivoverstvo«, s katerim so npr. rimskemu nauku o spremembi elementov kruha in vina med zadnjo večerjo, ugovarjali? Papež imenuje tako vedenje »trdovratno tajenje katoliškega nauka« (glej Cann. 751). Zato je tudi pisano v papeškem pismu »Ut unum sint« (latinsko: da bi bili eno): »Obhajanje skupne zadnje večerje vseh kristjanov je mogoče šele po vzpostavitvi polne cerkvene edinosti« Torej potem, ko bi tudi protestanti znova poklekali pred hostijo in v njej molili h Kristusu, čeprav je vera reformacije spoznala biblično resnico, da sta kruh in vino simbola, kakor tudi pri drugih primerah: »Jezus kot vrata« ali »Jezus kot vinska trta«.

Prav tako ostaja vprašanje: Ali bodo »protest-anten« odložili svoje tvorno (-ant) bistvo in obnovili »protest« proti vsem rimskim krivoverstvom, ki BOŽJI BESEDI nasprotujejo? Ali bodo z dr. Martinom Luthrom izpovedali in pri tem vztrajali: »Moja vest je vezana na Božjo besedo. Tu stojim, Bog mi pomagaj, ne morem drugače«? O, da bi protestantom z Božjo pomočjo uspelo, da se ne bi odpravili v veliko čredo ekumenske edinosti! Jezus sam govori o svoji »mali čredi« (Luka 12,32). Po drugi strani je vsem iskrenim, pobožnim in zaresnim katoličanom želeli, da bi zaznali Božji klic iz Razodetja 18,4: »Pojdite iz njega...«!

Poročila CGD

Poročila iz krščanskih skupnosti na Nemškem Jasno priznavanje k Jezusu pred ateisti in muslimani – ali pa prilizovanje islamu?

V tem času doživljamo čuden pojav. Medtem ko številni duhovno mrtvi Nemci preprosto spijo, gre vse več kristjanov iz drugih držav pri nas na cesto in z razveseljivo jasnostjo oznanjajo, da je JEZUS KRISTUS edina pot k BOGU, Očetu v nebesih. Tako obstaja vrsto videov na youtube, ki kažejo žareče prizadevanje npr. kristjanov iz jezikovnega območja Sirijcev, Turkov, Kurdov in Armejcev na naših cestah. Tak video je najti med drugim na youtube, če vtipkamo tale lepi naslov: *»Evangelisation in Hannover – Straßeneinsatz in christlicher Mission: Jesus rettet!«* Taka prizadevanja lahko samo priporočimo v posnemanje, dokler je še mogoče! **Obenem pa veliko Nemcev meni, tudi v evangelijskih krogih, da se je treba vedno bolj približevati islamu.** Kakor smo izvedeli, so npr. v neki skupnosti deželne cerkve odstranili križ, ko so povabili islamske azilante – kar je v očeh muslimanov jasno znamenje podreditve. Župan v Monheimu ob Renu je muslimanom ponudil brezplačno parcelo za njihovo mošejo – dogodek, o katerem lahko krščanske skupnosti, ki z vsemi močmi iščejo stavbe in parcele za gradnjo, lahko le sanjajo. In znani evangelijski referent in avtor, povezan z Evangelijsko Alianso, hodi po deželi celo s temo: *»Česa bi se kristjani lahko naučili od muslimanov?«* Morda temu referentu in skupnostim, ki ga vabijo, ni jasno v zavesti, a taka tema je v očeh muslimanov znova jasno znamenje **podvrženosti**, kakor je to drastično izrazil svetni francoski avtor Michel Houellebecq v svojem romanu *»Soumission«* (Podvrženje), ki ga zaradi njegovega nemarnega jezika sicer ne moremo priporočiti. *Dragi sokristjani, zoperstavimo se takšnemu prilizovanju in porvrženju in oznanjamo JEZUSA KRISTUSA v jasnosti in resnici!*

Reformator Martin Luther v današnji evangeličanski cerkvi Nemčije (EKD) ne bi imel prostora

Najpozneje zdaj bi Martin Luther iz EKD '68 izobčen ali pa bi izstopil sam! Kdor ne verjame, naj prebere naslednjo objavo iz *idea online* 27. junija 2016. Tam med drugim piše: »Reformacijskih ograjevanj nasproti islamu ni mogoče kar tako prenašati v sedanjost. Tako gledanje zastopa Konferenca za vprašanja islama pri EKD na impulznem

dokumentu z naslovom ‚Reformacija in islam‘. ... Kakor je tam rečeno, se mora odnos med evangeličansko cerkvijo in islamom določiti na novo. ... Vsekakor se je treba s pogledom na ‚solus Christus‘ (samo Kristus) vprašati, ‚kako bi bilo mogoče tako izraženo ekskluzivnost Jezusa Kristusa v versko pluralni družbi tako izraziti, da v dialogu ne bo sprejeta domišljavo in vzvišeno‘. Reformacijski pogled na islam, posebej še Martina Luthra (1483-1546) je z današnjega vidika večkratno polemičen in enostranski. Tako je ta ‚v jasni napetosti do sedanjih dialoških nastavkov, ki bi radi prišli naproti samorazumevanju in samostojnosti islamske veroizpovedi s spoštovanjem in upoštevanjem‘.« **RKD – o joj!**

P.s.: K tej liniji se prilega naslednja objava kratko pred uredniškim sklepom (21. 7. 16):

<https://jungefreiheit.de/kultur/gesellschaft/2016/andeskirche-bereiten-bibelgruppen-mehrsorgen-als-islamisten/>:

»Evangeličansko-luteranska deželna cerkev na Saškem je svojo zaskrbljenost nad delovanjem evangelijskih kristjanov izrazila tole: ‚Kar zadeva ogrožanje saških mladih, pomenijo recimo radikalne biblične skupine veliko večje probleme kakor islamisti‘, je rekel pristojni za vprašanja svetovnega nazora in sekt Harald Lamprecht časopisu *Dresdener Morgenpost*...«

Naše mnenje: tako pripravlja vrh EKD preganjanje Bibliji zvestih kristjanov. Pojdite iz nje!

SCM

(Stiftung Christliche Medien)

Zločesto monopoliziranje v evangelijskem založništvu

Idea online javlja 3. junija 2016: »Založniška grupa SCM (Witten) še naprej izgrajuje svoje vodilno mesto v evangeličanskem založništvu. S 1. julijem prevzema založbe Gerth Medien in adeo (Aßlar bei Wetzlar) Bertelsmannove založniške grupe Random House (München). ... Ustanova Christliche Medien je bila 16. junija 2000 ustanovljena s ciljem, da bi podpirali krščansko založniško, medijsko delo in delo v javnosti. Založniška grupa SCM z založbo SCM Bundes-Verlag (časopisi in spletni portali) zaposluje okoli 300 sodelavcev. Podjetje Gerth Medien, ki mu pripada tudi časopis ‚Lydia‘ in adeo, ima 80 sodelavcev.«

Naše mnenje ob tem: SCM je tako prevzela vse velike krščanske založbe. Poleg tega izhajajo pod vodstvom SCM (kar financira milijarder Friedhelm Loh in teološko vodi Ulrich Eggers, pospeševalec blasfemične »Ljudske Biblije«) še vrsta časopisov (family, Aufatmen itd.). Velika nevarnost: zdaj imamo monopolizacijo poslednjih časov in globalizacijo ne le v svetu, ampak na široko tudi na področju evangelijskih cerkva – in

tega NIMAMO za duhovno zdravo. Bogu hvala še imamo nekaj neodvisnih majhnih in večjih založb, kakor CLV, Betanien, Jeremia, Samen Korn, 3L, Hirtenstimme itd., ki sicer kažejo različne teološke usmeritve, a vsaj ne plavajo skupaj z valom ekumenskega in karizmatičnega zavajanja. Deloma obstajajo na eksistenčnem minimumu, ker jih z milijoni sponzorirane velike založbe verige SCM v glavnem zmolčujejo. Bibliji zvesti verniki naj bi za sodelavce v monopoliziranih velikih založbah molili, neodvisne manjše založbe pa z več naročili tako usmerjeno in krepkeje podprli.

EVROPSKA PETICIJA: Obranite krščanske vrednote!

V EVROPSKI PETICIJI, ki naj bi bila poslana na peticijske odbore evropskega parlamenta in raznim vladam, je zahteva po varovanju kristjanov in krščanskih vrednot. Tako je v peticiji med drugim zapisano:

Odločno se postavljamo za svobodo izražanja mnenja, tiska in zborovanja, svobodo vere in vesti v Evropi. Odklanjamo vse zakone in ukrepe (vključno z antidiskriminacijskimi zakoni), ki te svoboščine kakor koli omejujejo.

Vztrajamo pri ustavnem zakonu Zvezne republike Nemčije in pri primerljivih zakonih drugih evropskih držav. Hvaležni smo za tu zasidrane pravice in svoboščine in za ozir na Boga. Smo proti temu, da bi bilo nemško pravo izrinjeno po evropskem pravu na ateistični podlagi in brez resnične svobode državljanek in državljanov.

Pozdravljamo in podpiramo posebno varstvo zakonske zveze (zveze med enim možem in eno ženo) in družine, kakor je recimo zasidrano v členu 6 nemške ustave. Odklanjamo opustitev tega varstva po gendferski ideologiji (uveljavljanja brezmejne »enakosti« domnevnega mnoštva spolov) v reformni pogodbi EU (čl. 2).

Branimo varstvo in dostojanstvo človeškega življenja od spočetja do naravne smrti. Že nerojeni otrok je individualna človeška oseba, prav tako prizadet, bolan ali star človek. Odklanjamo razlikovanje med »človekom« in »osebo«, saj je vsak človek od spočetja do naravne smrti oseba, ki jo mora zakon varovati.

Zavzemamo se za to, da dobijo kristjani v Evropi enake pravice in svoboščine kakor drugi ljudje, tudi svobodo misijona in evangelizacije v javnem prostoru. Svarimo pred preganjanjem kristjanov v Evropi pod plaščem »fundamentalizma« - ali očitkom »diskriminiranja«. Svarimo pred naraščajočo islamizacijo naše celine in se zavzemamo zoper dopuščanje šarije v Evropi. Zavzemamo se za ohranjanje krščanskih vrednot in ljubezni do Boga in soljudi.

To peticijo je mogoče podpisati na naslovu CITIUNGO na spletu:

<http://www.citizengo.org/de/signit/35523/view>

7. Konferenca o poslednjem času JUG

Bad Teinach / Schwarzwald, 14.-18. septembra 2016

Sreda, 14.9.2016

Ob 19.30: Reinhold Messal: pozdrav in skupnost v molitvi

Ob 20.00: Lothar Gassmann: Potresi v poslednjem času!

Četrtek, 15.9.2016

Ob 10.00: Karl-Hermann Kauffmann: Božje vodstvo v poslednjem času

Ob 16.00: Fritz Springer: Je mogoče slaviti Boga s »krščansko rokovsko glasbo«?

Ob 19.30: Karl-Hermann Kauffmann: V poslednjem času obstaja »prepozno«!

Petek, 16.9.2016:

Ob 10.00: Lothar Gassmann: Plazeče se vrinjanje: Evangelijski kristjani nekoč in danes

Ob 16.00: Sascha Götte: Prerokba o Tiru, iz Ezekielu 26-28

Ob 19.30: Uwe Busch: Kaos pred vrati! Evropa in krščanstvo v žarišču

Sobota, 17.9.2016

Ob 10. uri: Sascha Götte: Enohova zgledna vera

Ob 14.00: Uwe Busch: Števila v poslednjem času. 1. del: Biblični pomen števil

Ob 16.00: Uwe Busch: Števila, 2. del: Okultni pomen števil

Ob 20.00: Karl-Hermann Kauffmann: Danes živeti v poslednjem času pred Božjim obličjem

Konference poslednjega časa JUG

V Bibelheim Haus Sonnenblick

Poststr. 25, D-75385 Bad Teinach

Tel. 07053-92600, Fax 07053-926099

HausSonnenblick@t-online.de www.haus-sonnenblick.info

Vsa predavanja prejšnjih konferenc poslednjega časa SÜD so bile posnetena 6 MP3-CD in jih je mogoče dobiti v pisarni DER SCHMALE WEG (9,80 € + porto).

Konferenca o poslednjem času NORD

Hohegrete/Westerwald, 2.-6. novembra 2016

V sredo, 2. novembra 2016

Ob 19.30: Vstopna beseda »Poslednji čas! Dvignite svoje glave!« (M. Traut)

Ob 20.00: Jezus je vreden, da vzame knjigo... (H. Oettershagen)

V četrtek, 3. novembra 2016

Ob 10.00: Pogled nanj, ki prihaja v zmedi časa (J. Ramel)

Ob 16.00: Duhovni boj ostanka, iz Razodetja 3 (K. H. Kauffmann)

Ob 19.30: Proslavljanje v nebesih in poroka jagnjeta (M. Traut)

V petek, 4. novembra 2016

Ob 10.00: Svet zori za žetveni dan (W. Keim)

Ob 16.00: Sinovi Siona proti sinovom Grčije (R. Schmidt)

Ob 19.30: Tri angelska sporočila v Razodetju (L. Gassmann)

Sobota, 5. novembra 2016

Ob 09.45: Stanovitost svetih v času antikrščanske stiske (F. Maché)

Ob 11.00: 144.000 in velika množica (L. Gassmann)

Ob 16.00: Veliko zavajanje krščanske mladine (R. Ebertshäuser)

Ob 19.30: Zrelost ob poslednjem času (K. H. Kauffmann)

Nedelja, 6. novembra 2016

Ob 09.45: Kako dobivamo moč, da lahko plavamo proti toku poslednjega časa (R. Ebertshäuser)

Konference aktualnosti poslednjega časa SEVER

V bibličnem in počitniškem domu Hohegrete, 57589 Pracht / Westerwald-Sieg.

Tel. 02682-95280; fax 02682-95282

Prejšnje konference aktualnosti poslednjega časa NORD so bile posnete in jih je mogoče neposredno dobiti v domu Hohegrete. Sporočite prosim interes v domu Hohegrete. Hvala.

Ozka pot št. 3 / 2016, str. 45

1516 / 1517 – 2'16 / 2017: Na predvečer spomina na reformacijo

Pismo Rimljanom – sprožilni moment reformacije

Svetopisemski teden od 10.-16. oktobra 2016 v Bad Teinachu / Schwarzwald
Referent: dr. Lothar Gassmann

Ponedeljek, 10. 10. 16: ob 19.30: Evangelij velja za vse! (Rimljanom 1,1-17)

Torek, 11. 10. 16: ob 10.00: Večni Stvarnik in grešni človek (Rimljanom 1,18-32)

Torek, 11. 10. 16: ob 19.30: Pogani in Judje so krivi pred Bogom (Rimljanom 2)

Sreda, 12. 10. 16, ob 10.00: Edina pot do rešitve (Rimljanom 3)

Sreda, 12. 10. 16, ob 19.30: Abraham, oče vere (Rimljanom 4)

Četrtek, 13. 10. 16, ob 10.00: Kako doseči mir z Bogom (Rimljanom 5,1-11)

Četrtek, 13. 10. 16, ob 19.30: Adam in Kristus (Rimljanom 5,12-21)

Petek, 14. 10. 16, ob 10.00: Pomen krsta; greh in milost (Rimljanom 6)

Petek, 14. 10. 16, ob 19.30: Skrivnost Postave (Rimljanom 7)

Sobota, 15. 10. 16, ob 10.00: Življenje v Duhu (Rimljanom 8,1-17)

Sobota, 15. 10. 16, ob 19.30: Sedanje trpljenje in prihodnja slava (Rimljanom 8,18-27)

Nedelja, 16. 10. 16, ob 10.00: Nič nas ne more ločiti od Božje ljubezni (Rimljanom 8,28-39)

V jeseni 2017 predvideno nadaljevanje, če Bog da in če živimo.

Kraj, prijava in letni program:

Haus Sonnenblick

Poststr. 25, D-75385 Bad Teinach

Tel. 07053-926099

Fax 07053-926099

E-mail: HausSonnenblick@t-online.de

Homepage: www.haus-sonnenblick.info

V lastni zadevi

Dragi prijatelji,

Tu bi se radi vsem prisrčno zahvalili, ki za nas molijo in nam pomagajo, službo GOSPODU voditi dalje. Brez Vaše zvestobe to ne bi bilo mogoče. Ker nas vedno znova dosegajo vprašanja, tu pojasnjujemo sledeče:

1. Vsa nakazila z oznako »**Der Schmale Weg**« so uporabljena za pripravo in razpečavanje našega časopisa.
2. Nakazila z oznako »Gemeinde« so uporabljena v skupnosti, nakazila z oznako »Mission« so uporabljena za misijonske namene (npr. naročila traktatov).
3. Nakazila z oznako »Gassmann« služijo za financiranje mesečne plače našega tajnika. Brat Lothar Gassmann je odvisen od takih namenskih darov, saj sicer ne dobiva dodatkov z nobenega drugega mesta – tudi *ne* od Svetopisemske skupnosti Pforzheim. Vse delo v Svetopisemski skupnosti Pforzheim opravljajo *povsem neplačano* nekateri vodeči bratje in tudi nekatere sestre v delu z otroki, mladino, v misijonskem teamu itd. Kot skupnost nimamo *nobenega* plačanega pastora ali glavno zaposlenega. To sporočamo, ker vedno znova prihaja do nesporazumov in tovrstnih vprašanj. Več darovalcev skozi več let, ki so uredili trajni nalog, je v zadnjem času umrlo in nam tako grozi finančna luknja. Zelo hvaležni smo, če more ta ali oni bralec to luknjo zapolniti in tako pomagati nositi nadaljevanje dela brata Gassmanna.

Številke računov v Nemčiji, Avstriji in Švici so navedene na str. 2 te izdaje. Iz vsega srca se zahvaljujemo tako za posamezne darove in tudi za trajne naloge.

Naj GOSPOD blagoslovi darovalce in darove!

V Jezusovi ljubezni z Vami / z Vami povezani

Služba krščanske skupnosti

Thomas Ebert, predsednik

Ozka pot št. 3 / 2016, str. 47

Der schmale Weg / Ozka pot – Am Waldsaum 39 – 75175 Pforzheim

Christliche Gemeinde-Dienst Pforzheim (CGD)
Verein zur Forderung christlicher Werke und Gemeinden

Prevedel: Vinko Ošlak

Opomba prevajalca:

To je prva in poskusna številka nemške krščanske revije DER SCHMALE WEG v slovenskem prevodu, tokrat še z vrsto nerodnosti in najbrž napak. Tak prevod bo izhajal tudi v mednarodnem jeziku esperantu. Če bi bil interes za ta krščanski list, za katerega je značilna čistost in jasnost v nauku, dovolj velik, si bomo prizadevali oskrbeti tudi tiskano izdajo (štiri številke letno). Prav tako se bomo z izdajateljem skušali sporazumeti za možnost, da bi časopisu dodali tudi nekaj strani s slovenskimi prispevki in zapisi o cerkvah na slovenskem govornem področju.

Najvišji smisel umetnosti

Najvišji smisel umetnosti
Je v tem, da slavimo Boga;
Da namesto negotovega dima
In temnih psevdonimov
Eno Stvarnikovo ime
Zapisati v svetlo luč –
Tako iz tega semena
Sadež življenja požene.

L. G.